

SMV

SMV

SMV

Onderdruk

vooravond van het veer
: Mijn vastberadenheid

de v
Drie
chris
bestra
20
geva

ing van Ali Younesi en Amirhossein Moradi.

St voor Mens

Hoofdstuk V:

Stop executies in Iran

Alle campagnes van 2022

In 2022 hadden we 8 grote campagnes tegen mensenrechtenschendingen in Iran:

A.

A. De campagne om een internationale delegatie te vormen om gevangenen te bezoeken en politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten in Iran te ontmoeten.

Twee speciale rapporten: over de gevangenen van Rajai Shahr, de woensdag van de executie en de gevangenis van Garchak Varamin.

B.

B. Ontmaskeringscampagne tegen de gevangenen van het Iraanse regime.

Zo'n honderd gevangenen overleden door het onthouden van medische zorg, opzettelijke belemmering van toegang tot medicijnen en behandeling in de gevangenen van de dictatuur die Iran regeert.

C.

C. Campagne om de executies in Iran te stoppen – de levens van politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten zijn in gevaar.

D.

D. Campagne voor de vrijheid van vrouwenrechtenactivisten in Iraanse gevangenen.

Verzoek om hulp van de Verenigde Naties – de Hoge Commissaris voor de mensenrechten en mensenrechtenactivisten: Maryam Akbari Monfared's leven is in gevaar in het 14e jaar van haar gevangenschap. Ze zit al 14 jaar in de gevangenis zonder één dag verlof, ze is ernstig ziek en het Iraanse regime heeft haar verboden medicijnen te nemen en naar de dokter te gaan. Dit is een psychologische marteling voor een moeder die al 14 jaar lang haar kinderen niet mag zien.

E.

E. Dringende campagne voor de vrijlating van gevangen leraren en studenten – leraren en studenten horen niet thuis in gevangenen.

Vanaf begin mei 2022 zijn in heel Iran grootschalige demonstraties van lerarenverenigingen van start gegaan. De reden voor deze demonstraties was het gedurende verscheidene maanden niet uitbetalen van lerarensalarissen, evenals de ernstige economische inflatie en het gebrek aan onderwijsmogelijkheden op scholen, enz. Deze wijdverspreide demonstraties in heel Iran leidden tot de arrestatie van vele leden en functionarissen van lerarenvakbonden.

In de zomer van 2022 werd onze internationale campagne opgestart om de eisen van de leraren en hun vrijheid te ondersteunen.

F.

F. Dringende campagne om de levens van gevangen christenen in Iran te redden.

Gewetensgevangenen in Iran zijn het slachtoffer van ernstige schendingen van de mensenrechten, waaronder het recht op vrijheid van godsdienst. De rechterlijke macht van het regime arresteert hen willekeurig en zet hen gevangen. De families van religieuze gevangenen in Iran staan onder zware druk en onrechtvaardigheid, het Iraanse regime perst de families van de gevangenen af onder het mom van borgtocht voor de vrijlating van de gevangenen.

Gevangenen en hun families wordt het recht op onderwijs ontnomen en hun eigendommen worden door het Iraanse regime in beslag genomen.

G.

G. Campagne tegen de executie van kinderen in Iran:

Dit project ging van start met het standpunt en de verklaring van de mensenrechtencommissaris van de Verenigde Naties in februari 2022. Wij uiten onze bezorgdheid over de arrestatie van kinderen, het houden van showprocessen tegen hen en over hun gedwongen bekentenissen onder druk en marteling.

Uit een eenvoudige statistiek in het laatste kwartaal van 2021 in één enkele provincie van Iran (Iran heeft 31 provincies) blijkt dat 18 tieners en kinderen werden gearresteerd. Onder de gearresteerden waren er 4 pas 14 jaar oud en zelfs een kind van 4 jaar stond op de lijst van gearresteerden wegens activiteiten van de politieke opvattingen van zijn moeder met als doel emotionele druk uit te oefenen op de moeder van dit kind in de gevangenis.

Dankzij de inspanningen van een groep moedige advocaten werd het doodvonnis van Mohammad Reza Haddadi, die op 15-jarige leeftijd werd gearresteerd en 18 jaar in de gevangenis heeft doorgebracht zonder één dag verlof, vernietigd. Zijn verdedigingsadvocaat zei dat hij nu 35 is, maar 18 jaar lang elke nacht heeft doorgebracht in de nachtmerrie van de executie, die wreder is dan welke marteling en dood dan ook en spreekt van de eindeloze wreedheid en wreedheid van het Iraanse regime.

H. Steun aan de onafhankelijke media en instellingen om schendingen van de mensenrechten in Iran aan de kaak te stellen.

Wij steunen de historische en sociale programma's van de Nationale Televisie van Iraniërs in Ballingschap, een medium dat onafhankelijk is en niet verbonden met regeringen. Wij steunden ook het verzoek daartoe van denktanks, internationale vrouwenverenigingen en mensenrechtenorganisaties die werken om mensenrechtenschendingen in Iran aan de kaak te stellen.

I. Steun voor de Internationale Conventie voor een vrij Iran – de gedenkdag en de dag van de politieke gevangenen in Iran en de oproep tot een onderzoek naar de daders van genocide en misdaden tegen de menselijkheid in Iran.

Wij streven naar een vrij, niet-nucleair Iran, naar de afschaffing van de doodstraf, de gelijkheid van mannen en vrouwen en een vrije en tolerante samenleving.

A. De campagne om een internationale delegatie te vormen om gevangenen te bezoeken en politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten in Iran te ontmoeten.

Twee speciale rapporten: over de gevangenen van Rajai Shahr, de woensdag van de executie en de gevangenis van Garchak Varamin IRAN; Rajai Shahr-gevangenis en de executie woensdagen

De vertellers van dit rapport zijn een aantal gevangenen die gevangen zitten in de Rajai Shahr-gevangenis (Gohardasht) in Karaj.

"De naam van de Rajai Shahr-gevangenis moet worden gezien als de voorhoede van executies. Soms worden de executies van andere gevangenen zoals Qarchak overgebracht naar de Rajai Shahr-gevangenis. Executies worden meestal op woensdag bij zonsopgang uitgevoerd in de speciale executiezaal. "Op zondagen voor de executie worden de gevangenen overgebracht naar de beruchte "Suite"-afdeling, en op woensdag is het met ze

gedaan."

Nachten waarin hun celgenoten worden opgeroepen voor executies zijn verwoestende nachten.

Shahin is een van de gevangenen van gewone misdaden in de Rajai Shahr-gevangenis. Hij vertelde voor Iran Wire: "De Rajai Shahr-gevangenis houdt voornamelijk criminelen vast van gewapende overvallen, moord, verkrachting of ontvoering. Al deze misdaden vinden plaats vanwege sociale problemen die geworteld zijn in het extremisme van de regering, gebrek aan geschikte mechanismen en gebrek aan toewijzing van decriminaliseringsprogramma's. " In plaats van haar plicht uit te voeren, executeert de regering alleen maar."

Volgens de gevangenen heeft de Rajai Shahr-gevangenis tien afdelingen, een quarantaine- of veilige afdeling die wordt gebruikt om patiënten met coronavirus vast te houden, en een afdeling genaamd "Suite", waar ter dood veroordeelde gevangenen zijn ondergebracht: "Elke afdeling heeft gewoonlijk drie verdiepingen en elke verdieping heeft een aparte en afgescheiden hal. Elke afdeling wordt bestuurd door drie bewakers en één persoon als hoofd van de afdeling. "De officieren werken 24 uur en hebben dan 48 uur rust."

De leiders van de afdelingen, "afdelingsadvocaten", en de opzichters van elke afdeling worden door de gevangenisbewakers als hun hulpmiddelen gekozen uit de gevangenen en rapporteren, natuurlijk, het gedrag en de acties van de gevangenen aan de gevangenisbewakers.

Hadi is een andere Rajai Shahr-gevangene: "Afdeling 8 behoort tot het Ministerie van Inlichtingen in Karaj en Alborz, dat onafhankelijk en volledig wordt beheerd door MOIS. Ze sturen er meestal politieke en civiele activisten en demonstranten naar toe voor ondervraging en tijdelijke detentie." Hal 10 van afdeling 4 behoort ook tot politieke gevangenen die de Islamitische Republiek veiligheidsgevangenen noemt, hal 11, maar het staat bekend als de "ISIS-zaal" en zit vol met fundamentalistische, salafistische en Isis-gevangenen, meestal zijn de gevangenen van deze afdeling van verschillende Iraanse en niet-Iraanse etniciteiten, maar hal 12 staat bekend als de oude man's

hal, waar criminelen worden vastgehouden voor moord, verkrachting en gewapende overvallen."

Dat in de 10 maanden voorafgaand aan de midzomer van 2022 minstens 10 gevangenen uit hal 12 om verschillende redenen zijn omgekomen.

Een andere gevangene, Haider genaamd, spreekt over afdeling 5, bekend als de jeugdafdeling: "Er zijn veel jonge gevangenen in deze afdeling, maar de morele omstandigheden en het gebrek aan controle over seksuele en mentale gezondheid zijn er betreurenswaardig."

Water, brood, luchtvervuiling

"Iedereen weet hoe nijpend de watersituatie in de Rajai Shahr-gevangenis is. Het water van de gevangenis komt uit putten die in de gevangenis zijn geboord en is van slechte kwaliteit. Water bevat harde zouten en beschadigt de nieren ernstig. Dit is de reden waarom gevangenen meestal darminfecties hebben veroorzaakt door watervervuiling en spijsverteringsproblemen. Natuurlijk komen ook ooginfecties veel voor. Huidziekten en haaruitval komen ook door ongezond water."

Volgens de gevangenen gebruiken het personeel en de staf van de gevangenis dit voedsel of water niet. Hoewel het in de statuten van de Gevangenisorganisatie staat, moet de kwaliteit van voedsel en water worden gestandaardiseerd en moeten personeel en gevangenen dezelfde voeding krijgen.

Alleen al het opsluiten in de Rajai Shahr-gevangenis is op zich al een marteling voor de omstandigheden die er heersen: "Ze maken zelfs brood van witte bloem zonder zemelen dat geen voedingswaarde heeft. De aanwezigheid van aarde erin kan gemakkelijk worden geproefd. "Meestal is het brood ongebakken en de helft ervan wordt weggegooid."

Gevangenen zeggen dat sanitaire producten, zoals zeep, waspoeder, afwasmiddel en handwasmiddel, zelden en soms om de twee maanden worden uitgedeeld, wat gezien hun bevolkingsdichtheid niet overeenstemt met het gebruik van een week. Er wordt geen ondergoed of handdoeken uitgedeeld: "Een keer per jaar, op een vast tijdstip, krijgen de gevangenen te horen dat hun familie hen wat kleren kan brengen en aan de gevangenisbewakers kan geven, er worden veiligheidsmaatregelen en opgelegde beperkingen opgelegd. "Kleding moet nieuw zijn en zonder ritsen en voeringen."

Een andere gevangene wees op de kwestie van gevangeniswinkels: "We hebben absoluut geen rantsoenen van groenten, fruit en melk. Soms verkoopt de gevangeniswinkel deze producten. Het is onduidelijk wie van deze winkels profiteert. Terwijl de airconditioners en verwarmingen versleten zijn en buiten gebruik moet de gevangene zelf zorgen voor een airconditioning in de hitte en een verwarming in de kou als hij die wil. De zalen hebben niet eens ventilatie, en de vervuiling maakt ademen moeilijk. Er is hier zoveel geluidsoverlast dat sommige gevangenen gehoorproblemen hebben ontwikkeld: "Als de stroom uitvalt, willen we deze vanwege de geluidsoverlast niet opnieuw aansluiten."

Medische voorzieningen: ambulance is een doodskist

Ondanks het hoge aantal gevangenen in de Rajai Shahr-gevangenis, zijn er volgens de gevangenen geen medische apparatuur en medische voorzieningen. De gevangenis heeft een versleten en heel oude ambulance waar niet eens een brancard of zuurstof in zit: "We noemen de gevangenisambulance een doodskist."

Een gevangene legt uit: "Om een gevangene die behandeling nodig heeft over te brengen, is een gerechtelijke procedure nodig, die meestal zo lang duurt, dat het je soms wordt afgeraden tenzij je stervende bent. Maar het is

niet alleen dat, ongebruikelijke medicijnen zouden verstrekt moeten worden op kosten van gevangenen vanuit apotheken buiten de gevangenis. "Elke verzending naar de medische commissie of forensische geneeskunde en overdracht naar andere gevangenis is ook voor rekening van de gevangene." Het verhaal van de behandeling eindigt daar ook niet. Integendeel, de gezondheidsinfrastructuur van de gevangenis, die allerlei ziekten veroorzaakt, heeft niemand om ervoor te zorgen: "De hygiënische omstandigheden zijn erg gevaarlijk. Insecten, kakkerlakken en ratten zijn overal. Er zijn geen lakens, sanitaire en desinfectieapparatuur. Tenzij er steeds weer een brief wordt geschreven, zal de gezondheidsdeputatie

het misschien goedkeuren, zodat de familie van de gevangene deze uitrusting kan betalen. "Soms worden 20 mensen vastgehouden in een kamer van 10 m, zonder zonlicht, het raam is bedekt met een ijzeren plaat, en er is geen licht en ventilatie. Water en elektriciteit worden constant afgesloten. Het overleven van deze omstandigheden is een kunst op zich."

Volgens de gevangenen worden fysieke inspecties uitgevoerd wanneer de gevangene volledig naakt is. Het ontbreken van educatieve, culturele en arbeidsfaciliteiten zijn andere klachten die natuurlijk niemand lijken te hebben om ervoor te zorgen.

Het is echter voldoende om naar de staatsmedia te verwijzen voor valse rapporten en propagandaverhalen van gevangenisautoriteiten of van aan de staat gelieerde gevangenen, dan denk je dat de gevangenen worden vastgehouden in gevangenissen zoals in landen als Zweden. (18 augustus 2022)

Gruwelijke trend van wekelijkse executies in de Rajai Shahr-gevangenissen

Saeed Eghbali heeft een brief geschreven over het afschuwelijke proces van de wekelijkse executies in de Rajai Shahr-gevangenis.

Volledige tekst van Saeed Eghbali's brief:

"Het relaas van de executies vanuit de Rajai Shahr gevangenis, Karaj

De eerste keer dat ik werd geconfronteerd met de kwestie van de executie was toen ik een kind was, toen ik de dood zag bungelen in de strijd op het centrale plein van onze stad. Maar nadat ik verbannen was naar Rajai Shahr (Gevangenis), voelde

ik de executie met heel mijn wezen.

Allereerst wil ik mijn dierbare vriend en medegevangene Behnam Mahjoobi herdenken, die ook op een dergelijke manier werd geëxecuteerd. Een vriend die voor mijn ogen stierf en nog steeds als ik naar zijn foto kijk, die ik boven mijn bed heb gezet, brandt mijn hart van alle wreedheid en onderdrukking, herinner ik me hoe eenzaam ik ben en moet ik vreselijk huilen in de douches van afdeling 8.

Voor mensen zoals ik, die uit de laagste en meest vergeten klasse van de samenleving komen, is het normaal om te sterven en te verliezen onder de heerschappij van de onderdrukkers; om onze levens, bezittingen, banen, dromen, vrede, liefde en alles te verliezen of ik kan beter zeggen ze stelen dit alles van ons; zoals Behnam Mahjoobi (...)

In de Rajai Shahr Gevangenis heeft dit een ander gezicht: de gruwelijke trend van wekelijkse executies!

Er is hier een plaats die "suite" wordt genoemd en die bestaat uit verschillende isoleercellen. Deze cellen worden voor verschillende doeleinden gebruikt: voor het straffen van wie ruzie maken of staken en van hen die zogenaamde "gevangenismisdaden" begaan. Maar het meest beangstigend is het overbrengen van ter dood veroordeelden naar deze cellen enkele dagen voor hun executie.

Op woensdagochtend, de dag van de executie, wordt het vonnis voltrokken ergens in de buurt van onze huidige afdeling (afdeling 4). Soms worden twee of drie personen en soms wel tien gevangenen naar deze plaats overgebracht om hun straf uit te zitten.

Aan deze plichtigheid nemen ook gevangenisbeambten, ambtenaren van het Openbaar Ministerie en de Eenheid Uitvoering Strafvonnissen deel, om de uitvoering van het doodvonnis en de dood van de gevangene te verzekeren! Het geluid van auto's die op dinsdagavond actief rond de executieplaats rijden, is door de tralies van de ramen van

mijn cel te horen. Vertrouwde stemmen die zich in de bakstenen van deze gevangenis hebben genesteld vanaf de jaren tachtig tot vandaag.

Het geluid van de auto's doet me denken aan Zanyar en Loghman, van wie we niet eens een markering van hun graven hebben!

Het doet me denken aan alle gezichten die ik zie in de bezoekersruimte en de hoofdgang! Op dinsdagavond vraag ik me af, wie van hen is er vandaag opgehangen?! Iedereen doet me denken aan mijn lieve Behnam (...)

Elke dag zie ik hier mensen die ter dood veroordeeld zijn op grond van verschillende aanklachten en die hun tijd in de gevangenis doorbrengen met angst en vrees. Telkens wanneer hun namen om verschillende redenen worden afgeroepen, raken zij in paniek en om zichzelf hoop te geven, al is het maar voor even, brengen zij de dag door met grappen en lachen en zeggen zij tegen hun celgenoten: vergeef ons jongens (...)

De dagen voor de dinsdag zijn ze vol zorgen en angst dat ze niet met stokken en knuppels geslagen zullen worden en geboeid en vastgebonden naar de "suite" gebracht zullen worden, op woensdagmorgen wordt er aan een hendel getrokken en (...)

Het zijn mensen die voor hun dood al duizendmaal gestorven en weer tot leven zijn gekomen in eenzame cellen, waarvan de muren stinken en waarin de kou hun botten verbrandt! De drugs en pillen, die de gevangenisbeambten in de laatste ogenblikken van hun leven aan de ter dood veroordeelden geven om hun eigen geweten te sussen, geven geen antwoord op de vraag: "Waarom moet ik sterven"? "Wie beslist dat ik moet sterven"? Een 80-jarige man (Ali Khamenei) die zichzelf beschouwt als de vertegenwoordiger van God op aarde?!

Ik ken hier mensen die nachten hebben doorgebracht naast de muur van de cel van een ter dood veroordeelde. Nog steeds hebben zij het geluid van gekerm en geschreeuw, het geluid van de ketenen van hun handen en voeten en het geluid van de afranselingen door de gevangenisbewakers in hun oren. Ik heb een korte tijd doorgebracht in afdeling 209, cel 113, met Esmail en Khosro, die ter dood veroordeeld waren en uiteindelijk geëxecuteerd werden voordat ik de afdeling verliet.

De wortel en oorzaak van elke moord, verkrachting en beroving kan gezien worden in de structuur van een regime dat zelf armoede, onrechtvaardigheid, corruptie, dood en onderdrukking voortbrengt en bevordert. Eenieder die ter dood veroordeeld is weerspiegelt mijzelf daarin dat hij uit dezelfde klasse komt waarvan de dromen zijn verdwenen in de duistere wereld die de Islamitische Republiek heeft geschapen; nu moeten zij de dood verwelkomen terwijl hun benen trillen.

De auteur van dit verhaal is niet Saeed Eghbali uit Rajai Shahr. Ik ben de bouwvakker die van de top van een gebouw is gevallen (bij gebrek aan veiligheidsmaatregelen)! Ik ben de dakloze die slaapt in de graven van de Behesht-e-Zahra begraafplaats, de prostituee die haar lichaam en ziel verbrand heeft (van armoede), het kind dat haar jeugd zoekt in de vuilnisbakken, de verslaafde die met een spuit in zijn handen doodgevroren onder de brug ligt, de venter die blauwe plekken onder zijn ogen heeft (geslagen door de onderdrukkers) en al degenen die elke dag, in deze lucht die ruikt naar de dood, worden geëxecuteerd onder verschillende voorwendselen en beschuldigingen!

Maar met alles wat wij hebben meegemaakt en waarvan wij getuige zijn geweest, en wat ons diep brandt, moeten de machteloze machthebbers weten dat wij ons onder al deze druk niet alleen niet zullen overgeven, maar dat elke strop, elke kogel en elke knuppel waarmee jullie ons volk doden en pijn doen ons vastberadener maakt en jullie dichter bij jullie einde.

Ik gedenk mijn dierbare broeders en zusters, Hamzeh Savari, Zaniar en Loqman Moradi, Farzad Kamangar, Ali Saremi, Gholamreza Khosravi, Ramin Hossein Panahi, mevrouw Raihaneh Jabbari en mevrouw Shirin Alam Hooli (allen geëxecuteerd in de Gohardasht (Rajai Shahr) Gevangenis)."

Saeed Eghbali

Maart 2022,

Rajai Shahr Gevangenis.

24 maart 2022)

De Qarchak-gevangenis - Dit is het einde van de wereld

De martelgevangenis Qarchak herbergt plaats aan 2.000 vrouwelijke gevangenen

15 juni 2022

De beruchte Qarchak-gevangenis is de enige alleen voor vrouwen bedoelde gevangenis in Iran en het detentiecentrum van minstens 2.000 vrouwen. Deze gevangenis was vroeger een pluimveehouderij en voldeed vanaf het begin niet aan de normen voor een gevangenis. Volgens de vrouwen in het martelcentrum Qarchak in Varamin zijn het leven en de gezondheid van alle gevangenen in gevaar. "Dit is het einde van de wereld" en met andere woorden, Qarchak is een plaats voor marteling, ballingschap en moord op vrouwen.

Combinatie van afdelingen en quarantaine van de martelplaats Qarchak

Afdeling 1 t/m 6 zijn bestemd voor wie veroordeeld zijn wegens maatschappelijke delicten.

Afdeling 7 is voor politieke gevangenen en mensenrechten activisten.

De quarantaineafdeling van de Qarchak-gevangenis is erg klein maar er worden 60 gevangenen ondergebracht.

Geen enkele afdeling heeft een raam of rooster voor ventilatie en de zaal voor bezoekers is klein en vies.

Op de binnenplaats is een kas om te koken maar door het korte dak is de deur gesloten en kunnen gevangenen de ruimte niet gebruiken om te koken. Het is een plek voor katten geworden. De gootsteen en wastafel worden gedeeld door afdelingen één tot en met zeven, wat op zich al een ramp is voor de gezondheid in de gevangenis.

Gezondheidszorg

In de afgelopen maanden, van april 2022 tot heden, hebben rioollekken in cellen, stank en ophoping van insecten, de aanwezigheid van giftige vogelspinnen, muizen, salamanders, waterhagedissen en verschillende insecten bijgedragen aan honderden gezondheidsproblemen. De giftige vogelspinnen verbergen zich tussen het onkruid en de doornen in de omgeving.

"Het is normaal om deze dingen in de gevangenis te hebben", zegt Soghra Khodadadi, een politieke gevangene. Per dag worden slechts vijf gevangenen van elke afdeling door de arts bezocht. Oogartsen en tandartsen komen zelden de gevangenis in. De oogarts vraagt geld van de gevangenen voor zijn onderzoek en geeft ze dure brillen van zeer lage kwaliteit. Vrouwen moeten bij hem kopen omdat ze geen andere keus hebben.

De tandarts vraagt ook veel geld voor medische diensten en alleen het trekken van tanden is gratis. Vanwege de slechte hygiëne zien gevangenen liever geen tandarts, omdat niet alleen hun probleem niet is opgelost, maar ze krijgen ook nog ergere ziekten.

Er zijn geen middelen zoals B-complex en B12 ampullen, brandwondenzalf en gespecialiseerde medicijnen in de gevangenis. De families van gevangenen moeten de meeste medicijnen op eigen kosten in de stad kopen en meenemen.

Serum wordt de gevangenen zelden toegediend, alleen als iemand in hongerstaking is of een bloeddruk onder de acht heeft.

Cipiers zijn streng in het geven van serums en het afleveren van essentiële medicijnen en ze beweren dat er geen geld voor is, maar ze zijn erg gemakkelijk in het geven en afleveren van slaappillen aan de gevangenen; geld om gevangenen te laten inslapen hebben ze nooit tekort! Ze willen liever dat gevangenen suf en slaperig zijn.

De gevangenispsychiater schrijft een groot aantal kalmeringsmiddelen en slaappillen voor aan de gevangene als zij tijdens het eerste bezoek aangeeft dat zij suïcidale gedachten heeft en niet goed kan slapen.

Ongeveer 85% van de gevangenen in het martelcentrum van Qarchak gebruikt neurologische middelen. Deze medicijnen worden zonder medisch toezicht ingenomen.

De meeste psychiaters in deze gevangenis zijn cipiers die in de gevangenis online les hebben gehad van universiteiten van lage kwaliteit, zo zonder studie in minder dan vier jaar zijn afgestudeerd en nu werken als psychiater.

Het werk van deze zogenaamde artsen dient alleen om de gevangenen zware slaappillen voor te schrijven; ze weten niets beters.

In de meeste gevallen waarin een zieke gevangene op doktersadvies in het ziekenhuis moet worden opgenomen kan het hoofd van de medische opvang met een korte zin "hoeft niet" dat voorkomen. Ze brengen zelfs kankerpatiënten niet naar het ziekenhuis. Een zieke gevangene handboeien omdoen en vastbinden is een andere vorm van marteling.

Zelfs gevangenen die in de keuken en het theehuis van hun afdeling werken worden niet naar het ziekenhuis gebracht wanneer kokend water op hun lichaam wordt gemorst en ze ernstige brandwonden oplopen. Het enige wat ze voor deze vrouwen doen is injecteren met een pijnstillertje en smeren met een beetje brandwondenzalf.

Het medisch laboratorium van de gevangenis kan de meeste tests niet uitvoeren en het is moeilijk om de gevangenen voor tests naar het ziekenhuis te verwijzen. Het gebeurt wel als een gedetineerde verklaart dat zij alle medische en reiskosten betaalt maar de meeste gedetineerden kunnen zulke kosten niet betalen.

Wanneer ze wel naar medische centra worden gestuurd, hebben de begeleidende gardisten altijd haast om het snel af te maken, zodat ze hun tweede baan kunnen vervullen. Als gevolg hiervan krijgen de gevangenen de uitslagen van echografie en tests meestal niet en kunnen ze het behandelproces niet tot het einde doorlopen. Op de verpleegafdeling wordt geen hygiëne in acht genomen, noch schoongemaakt. Een gevangene wordt op hetzelfde bed geïnjecteerd als waarop bijvoorbeeld een vorige gevangene die zichzelf beschadigd had behandeld was en het bed daardoor onder het bloed zit.

Volgens de laatste berichten hebben sommige gevangenen tuberculose opgelopen maar worden ze niet gescheiden gehouden van andere gevangenen; families van gevangenen maken zich daarom grote zorgen over de gezondheid van hun geliefden.

Er zijn slechts twee rolstoelen in Qarchak voor meer dan tweeduizend vrouwelijke gevangenen en die zijn ook nog kapot!

Gevangenisautoriteiten geven de liefdadigheidshulp niet aan gevangen moeders.

Toestand van gedetineerde moeders en kinderen

De beveiligers en het hoofd van de gevangenis voorkomen dat liefdadigheidshulp aan gevangenen die moeder zijn en samen met hun kinderen hun straf uitzitten bereikt. Ze geven geen kleding en eten aan moeders. Het eten in de gevangenis is niet genoeg voor moeders die hun kinderen borstvoeding geven en veel voedsel dat door donoren wordt gestuurd en meestal voor deze moeders bestemd is wordt in feite niet aan hen gegeven.

Op de afdeling voor gedetineerde moeders zijn geen voorzieningen voor kinderen. Zwangere moeders zijn lange tijd in onzekerheid. Zwangere en arme vrouwelijke gevangenen krijgen geen kleding.

Voedingstoestand van vrouwen in het martelcentrum van Qarchak

De Qarchak-gevangenis - Dit is het einde van de wereld

Vrouwelijke gevangenen in het martelcentrum van Qarchak hebben altijd honger en de fysieke en mentale stress die veroorzaakt worden door de erbarmelijke omstandigheden in deze gevangenis hebben hen nerveus gemaakt. Er zijn vrouwen in deze gevangenis die al meer dan tien jaar vastzitten, maar nog nooit fruit hebben gegeten maar daarentegen wel zenuwpillen krijgen!

Onlangs is het koken van warme maaltijden stop gezet en hebben de gevangenen zo drie maanden lang geen enkele warme maaltijd gehad. En aan deze humanitaire ramp moet het gebrek aan drinkwater worden toegevoegd, want het water in de gevangenis is zoutig en niet te drinken. Vrouwen moeten voor water betalen, terwijl de meesten het niet kunnen betalen.

B. Ontmaskeringscampagne tegen de gevangenen van het Iraanse regime.

Zo'n honderd gevangenen overleden door het onthouden van medische zorg, opzettelijke belemmering van toegang tot medicijnen en behandeling in de gevangenen van de dictatuur die Iran regeert.

Wereldwijde ontzetting over de dood van een dissidente schrijver in Iran

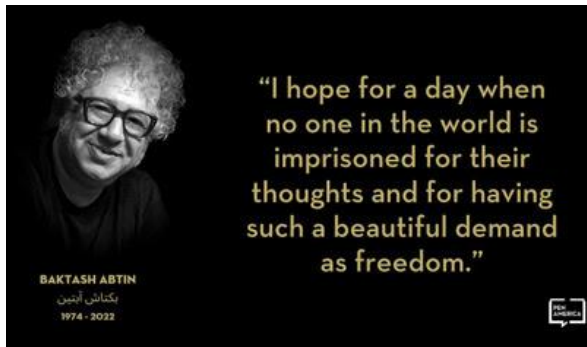

14 januari 2022

De schrijversvereniging PEN International, die 144 PEN-centra in 102 landen verenigt, heeft de autoriteiten in Iran de schuld gegeven van de dood van Baktash Abtin en heeft opgeroepen tot een onmiddellijk onderzoek naar het niet verlenen van hulp die tot de dood van de schrijver heeft geleid.

De dood van de internationaal bekende Iraanse schrijver en politieke gevangene Baktash Abtin heeft geleid tot felle protesten tegen het regime van Teheran in Iran en de rest van de wereld. Abtin, die gevangen zat in de Evin-gevangenis van

Teheran en een hooggeplaatst lid was van de Iraanse Schrijversbond, raakte eind november 2021 besmet met Corona. Ondanks duidelijk levensbedreigende symptomen van de ziekte COVID-19, heeft de rechterlijke macht van het regime de dringend noodzakelijke behandeling van de gevangene in een ziekenhuis buiten de gevangenis herhaaldelijk uitgesteld. Tegen de tijd dat Baktash Abtin veel te laat met spoed naar het ziekenhuis werd gebracht, verkeerde hij naar verluidt al in kritieke toestand. Na enkele dagen in coma te hebben gelegen, overleed hij op 8 januari aan de gevolgen van de coronabesmetting.

De 47-jarige Abtin werd beschouwd als een van de strengste critici van het Iraanse regime. Hij heeft campagne gevoerd voor vrijheid van meningsuiting en tegen de doodstraf. Omdat hij in zijn publicaties herhaaldelijk kritiek had op de censuur van kunst en literatuur in Iran, veroordeelde de rechterlijke macht van het regime de schrijver in 2019 tot zes jaar gevangenisstraf wegens vermeende "propaganda tegen de staat" en "het in gevaar brengen van de staatsveiligheid". Hij zat sinds september 2020 vast in de Evin-gevangenis.

De gevangenisstraf tegen de schrijver werd uitgesproken door rechter Mohammad Moghisseh, die berucht is om zijn harde onrechtvaardige straffen tegen politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten. Hij is een van de 82 functionarissen van het regime in Iran tegen wie de Europese Unie inreisverboden en bevrozingen van tegoeden heeft opgelegd omdat bewezen is dat ze jarenlang ernstige mensenrechtenschendingen hebben gepleegd.

Internationale schrijversverenigingen, Reporters Zonder Grenzen en mensenrechtenorganisaties hebben met ontzetting gereageerd op de dood van Baktash Abtin en geven het Iraanse regime daarvan de schuld.

De auteursvereniging PEN International, die 144 PEN-centra in 102 landen verenigt, hield ook de autoriteiten in Iran verantwoordelijk voor de dood van Abtin in een verklaring van 10 januari en riep op tot een onmiddellijk onderzoek naar het niet verlenen van hulp wat uiteindelijk leidde tot de dood van Abtin.

Burhan Sonmez, voorzitter van PEN International, verklaarde dat de dood van Abtin voorkomen had kunnen worden als de machthebbers in Iran respect hadden voor het menselijk leven. Baktash Abtin en schrijvers Reza Khandan-Mahabadi en Keyvan Bazhan, die ook gevangen zitten, hadden nooit gevangen mogen worden. De dood van Abtin is een grimmige herinnering dat onafhankelijke schrijvers grote risico's lopen in Iran en dat alle gevangenen die slechts voor hun schrijven onterecht zijn opgesloten veilig moeten worden vrijgelaten.

naar de verklaring van PEN International

Politieke gevangenen Slachtoffers van ernstige mensenrechtenschendingen

Het regime van Teheran misbruikt de coronapandemie als een instrument van onderdrukking om politieke gevangenen te kwellen en hun leven in gevaar te brengen. Het weigert deze gevangenen vrij te laten, die hoe dan ook onwettig opgesloten zitten, zelfs als ze vanwege hun leeftijd of eerdere ziekten een bijzonder risico lopen bij een COVID-19 besmetting.

Overgeleverd aan het corona virus

De overvolle gevangenissen in Iran zijn besmettingshaarden geworden. De gevangenen worden zonder bescherming aan het coronavirus overgeleverd onder onmenselijke sanitaire en humanitaire omstandigheden. Talloze gevangenen hebben COVID-19 opgelopen. Er zijn steeds meer meldingen van sterfgevallen in gevangenissen.

Marteling: medische zorg wordt geweigerd

Een van de wrede martelmethoden in Iraanse gevangenissen is om gedetineerden opzettelijk de toegang tot noodzakelijke medische zorg te ontfemen. Veel ernstig zieke gevangenen verkeren in acuut levensgevaar.

De volgende praktijken, die de gezondheid en het leven van gevangenen in gevaar brengen, nemen toe: dringend noodzakelijke medische of specialistische behandeling wordt uitgesteld of helemaal geweigerd. De ernst van ziekten wordt gebagatelliseerd of genegeerd. Veel voorkomende pijnstillers of sedativa worden voorgeschreven zonder de onderliggende aandoening te behandelen. Medicijnen worden ingehouden. Vaak worden gevangenen die in het ziekenhuis zijn opgenomen of om gezondheidsredenen zijn vrijgelaten, gedwongen om de behandeling te onderbreken en tegen medisch advies in terug te keren naar de gevangenis.

Het regime van Teheran is krachtens het internationaal recht verplicht om het recht op leven van alle burgers van het land - inclusief gevangenen - te beschermen en het recht op adequate medische zorg te respecteren. Het opzettelijk achterwege laten van medische hulp is in strijd met het internationale verbod op foltering.

De politieke gevangenen in Iran hebben dringend de bescherming en hulp van de internationale gemeenschap nodig. De inzet voor de vrijlating van de gevangenen, vooral de zieken, moet enorm worden opgevoerd.

Iran heeft meer mensen nodig om op te staan en te vechten": Baktash Abtin

11 januari 2022

Baktash Abtin

De gevangengenomen Iraanse dichter en documentairemaker Baktash Abtin, 47, stierf in detentie in een ziekenhuis aan Covid-19. Hem was de nodige zorg ontzegd tijdens het uitzitten van zijn gevangenisstraf van zes jaar op absurde beschuldigingen van "illegale vergadering en samenzwering tegen de nationale veiligheid" en "het verspreiden van propaganda tegen de staat".

Baktash werd in de eerste week van januari in een kunstmatige coma gebracht, nadat de gevangenisautoriteiten de overbrenging van hem naar een ziekenhuis met 10 dagen hadden uitgesteld, wat resulteerde in zijn dood als gevolg van een tweede COVID-19-infectie sinds zijn arrestatie.

Abtin is het recentste slachtoffer van het criminele gedrag van het regime dat politieke gevangenen in een benarde situatie heeft gebracht. Ondanks herhaalde binnenlandse en internationale oproepen weigerde het regime gevangenen tijdelijk vrij te laten tijdens de pandemie en bleef het de behandeling van met het virus besmette personen verstoren. Het verhinderde ook hun overbrenging naar het ziekenhuis.

Baktash in het ziekenhuis met kettingen aan haar benen

Abtin is de tweede gevangene in Iran die sterft sinds begin 2022. Op 1 januari stierf Adel Kianpour op verdachte wijze, nadat hij aan het coronavirus had geleden en na een hongerstaking van een week in de Sheiban-gevangenis in Ahvaz.

In een videoclip voor zijn dood zei dhr. Abtin: "De situatie van onze huidige samenleving is zodanig dat we genoeg goede dichters, filmmakers en kunstenaars hebben. Wat ons ontbreekt, zijn enkele mensen die opstaan en vechten

en hun rechten krijgen en volharden. De deugd van strijd en standvastigheid is de ontbrekende schakel in ons land. Op deze manier ben ik bereid om vandaag met zekerheid mijn leven op te offeren.”

Hij bleef uitdagend tot het einde.

Zijn begrafenis was gepland voor maandag 10 januari, maar onder druk van de veiligheidstroepen van het regime vond de ceremonie een dag eerder plaats op zondag 9 januari in zijn geboorteplaats in Shahr-e Rey, in het zuiden van Teheran.

Abtin is het recentste slachtoffer van een reeks moorden, de zogenaamde ‘Kettingmoorden’ door de mullahs. De misdaad die in de jaren negentig begon en tot op de dag van vandaag voortduurt, heeft geleid tot een golf van sociale en internationale haat tegen het klerikale regime.

Zijn begrafenis veranderde in protest tegen de regering met mensen die slogans scandeerden als 'Vrede zij met Abtin, dood aan de onderdrukkers' en 'Dood aan de moorddadige regering'.

In de Evin-gevangenis negeerden medegevangenen van de heer Abtin de dreiging van de gevangenisbewakers, scandeerden "Dood aan Khamenei" en "Dood aan de dictator".

De ware boodschap van de dood van Abtin is precies het punt dat hij maakte in zijn videoboodschap dat wanneer de wreedheid van een brutaal regime aanhoudt, "Iran meer mensen nodig heeft om op te staan en te vechten."

Zijn dood en de protesten en de gezangen "Dood aan Khamenei" en "Dood aan de moorddadige regering" bij zijn begrafenis en door zijn medegevangenen, evenals berichten van solidariteit en steun tonen aan dat de executies en reeks moorden van het Iraanse regime meer dan voorheen heeft gefaald om het volk van Iran het zwijgen op te leggen, dat meer dan voorheen bereid is "op te staan en te vechten".

American Pen Association

De dood van Baktash Abtin was volledig te voorkomen

Het Iraanse regime ontzegde hem zijn medische behandeling

En hij was vastgebonden aan het bed met boeien en kettingen

Iraanse stad Rey: Imamzadeh Abdullah - Woede en protesten en leuzen van dood aan de dictator en dood aan de onderdrukkers bij de begrafenis van politieke gevangene Baktash Abtin

De American Pen Association verklaarde: De dood van Baktash Abtin was volledig te voorkomen. Het Iraanse regime ontnam hem medische behandeling en hij werd aan een bed geketend. Corona is een natuurlijke moordenaar, maar het Iraanse regime hielp de dood van Baktash Abtin bij elke stap. In de Evin-gevangenis in Teheran heerst een permanente uitbraak van de ziekte, en zijn onrechtvaardige gevangenschap veranderde hem in een effectief doodvonnis.

De boodschap van Baktash Abtin na ontvangst van de American Pen Association Award

Bedankt voor het aanbieden van deze prijs aan mij. Maar ik wil zeggen wat mijn aandeel is. Als ik een van de ontvangers van deze prijs ben, zou ik willen zeggen dat er in mijn land veel onafhankelijke, toegewijde en hardwerkende schrijvers zijn die deze prijs verdienen. Maar ik begrijp dat omdat ik in de gevangenis zit en dit voor mij een prijs is als symbool van verzet, ik de prijs wil uitreiken aan alle vrijheidsstrijders die zich over de hele wereld hebben ingezet voor het mooie verlangen naar vrijheid. Om de vrijheid van meningsuiting te verdedigen. Ik hoop dat de dag zal komen dat niemand in de wereld zal worden opgesloten voor het uiten van zijn gedachten, voor het uiten van zijn gedachten en voor het prachtige verlangen naar vrijheid. Lang leve de weg naar vrijheid. Lang leve de reizigers naar de vrijheid.

C. Campagne om de executies in Iran te stoppen – de levens van politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten zijn in gevaar.

Mohammad Javad Vafaei, politiek gevangene, ter dood veroordeeld

9 januari 2022

SMV doet een dringend verzoek aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de Mensenrechtenraad van de VN en de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN, en tevens alle mensenrechtenorganisaties en de Europese Unie en de EU-lidstaten, om direct actie te ondernemen om het leven van deze politieke gevangene te redden.

De rechterlijke macht van het Iraanse regime veroordeelde Mohammad Javad Vafaei Sani ter dood na een verblijf van twee jaar in een gevangenis, waarbij hij werd gemarteld, wegens activiteiten tegen de

religieuze dictatuur in Iran. Zijn advocaat werd in kennis gesteld van het vonnis.

Seyed Mohammad Javad Vafaei, 26, is bokskampioen in het schoolsysteem van Mashhad en werd aldaar in maart 2020 gearresteerd. De rechtbank van de moellahs eiste 30 miljard toman borg voor zijn tijdelijke vrijlating, maar dat bedrag kon zijn familie niet opbrengen.

Nu de mensen in Iran steeds vaker in actie komen en protesteren tegen de huidige situatie, heeft het in het nauw gedreven klerikale regime in wanhoop het aantal executies en dwangmaatregelen opgevoerd om deze ontwikkeling te stoppen.

Iran: 10 executies op één dag, minstens 19 executies, waaronder drie vrouwen in vier dagen

27 mei 2022

Iraans regime hebben op woensdag 25 mei 2022 tien gevangenen, onder wie een vrouw, opgehangen in de gevangenissen van Gohar Dasht, Qarchak, Varamin, en Teheran. Acht van hen, onder wie Ramin Arab, Abbas Bitarafan, Vahid Mianabadi, Gholam-Hossein Zeinali, Ali Nosrati, en Ali Montazeri, werden opgehangen in de Gohar Dasht gevangenis. Ramin Arab werd vanuit het ziekenhuis naar de galg gebracht.

Op dezelfde dag werden ook een vrouwelijke gevangene genaamd Laden Molla-Saeedi en een gevangene met de

initialen R. A. opgehangen in respectievelijk de Qarchak-gevangenis in Varamin en Teheran.

Op 23 mei hingen handlangers van het regime in de gevangenis van Amol een vrouwelijke gevangene op en in de gevangenis van Zanjan een andere gevangene. Mohammad Sorkhru en Mossadegh Mallahi uit Minab en een andere gevangene, Abbas Kamali uit Jask, werden op dezelfde dag in de gevangenis van Minab opgehangen.

Op 22 mei werden een andere vrouw, Hayati genaamd, en een Beloetsje gevangene, Abdul Bari Rigi genaamd, opgehangen in de Adelabad-gevangenis in Shiraz. Daarnaast werden de 29-jarige gevangene Elias-Q en de 37-jarige Mohammad Morad Fazeli uit Shirvan opgehangen in respectievelijk de Vakilabad-gevangenis van Mashhad en de Shirvan-gevangenis.

Het klerikale regime neemt zijn toevlucht tot steeds meer executies uit vrees voor de verspreiding van wijdverspreide protesten om het publiek te intimideren.

Iran: doodstraf als instrument van politieke repressie

10 juni 2022

Massa-executie in de gevangenis van Zahedan: 12 gevangenen op één dag geëxecuteerd. Het regime in Teheran neemt steeds vaker zijn toevlucht tot executies om angst en terreur te

zaaien onder de opstandige bevolking. Sinds maart 2022 zijn in Iran meer dan 100 mensen geëxecuteerd.

Terwijl meer en meer mensen in Iran in opstand komen tegen de dictatuur met protestbijeenkomsten en vrijheid en democratie eisen, voert het regime de terreur tegen de bevolking op met toenemende executies. Alleen al op 6 juni werden 12 gevangenen, onder wie een vrouw, geëxecuteerd in de gevangenis van de zuidoostelijke Iraanse stad Zahedan. De executieslachtoffers behoorden tot de etnische minderheid der Beloetsji.

De Beloetsji-minderheid leeft hoofdzakelijk in de zuidoostelijke Iraanse provincie Sistan Beloetsjistan, die wordt beschouwd als het armenhuis van het land. De Beloetsji worden door het regime in Teheran gediscrimineerd en onderdrukt op grond van hun etniciteit en hun soennitische geloof. Mensen die opkomen voor de rechten van deze bevolkingsgroep worden onder zwakke voorwendselen gevangen gezet en tot zware straffen veroordeeld.

Mensenrechtengroeperingen hebben alleen al sinds maart 2022 meer dan 100 executies in Iraanse gevangenis geregistreerd. Het aantal niet gerapporteerde gevallen ligt veel hoger. Alleen al in mei werden ten minste 52 gevangenen geëxecuteerd, onder wie drie vrouwen en twee gevangenen die als minderjarige ter dood waren veroordeeld.

Uit het in mei gepubliceerde verslag van Amnesty International over de wereldwijde toepassing van de doodstraf blijkt een zorgwekkende toename van het aantal executies en doodvonnissen in 2021. In Iran registreerde de organisatie het hoogste aantal gedocumenteerde executies sinds 2017.

Volgens dit rapport zijn vorig jaar in Iran ten minste 314 mensen geëxecuteerd. Dit betekent dat het regime in Teheran verantwoordelijk was voor het merendeel van de executies wereldwijd in 2021. Het regime bleef ook de rechten van kinderen met voeten treden: volgens Amnesty werden drie gevangenen geëxecuteerd die ten tijde van het vermeende misdrijf jonger dan 18 jaar waren. De mensenrechtenorganisatie gaat ervan uit dat er nog 80 anderen in de Iraanse dodencellen zitten die ten tijde van het misdrijf nog minderjarig waren.

Arman Abdolali (foto) werd op 24 november 2021 in de gevangenis van Rajai Shahr bij Teheran geëxecuteerd, hoewel hij minderjarig was op het ogenblik van de misdaad waarvan hij werd beschuldigd. Hij was pas 17 jaar oud toen hij werd gearresteerd en werd vervolgens in een zeer onrechtvaardig proces ter dood veroordeeld.

werd de doodstraf in Iran in 2021 onevenredig vaak toegepast tegen leden van etnische minderheden op grond van vage beschuldigingen zoals "vijandschap tegen God" en als middel voor politieke repressie. Ten minste 19 procent van de geregistreerde executies betrof leden van de etnische minderheid der Beloetsji, die ongeveer vijf procent van de totale Iraanse bevolking uitmaakt.

Politiek gevangene Heidar Ghorbani (foto), die tot de Koerdische minderheid van Iran behoorde, is op 19 december 2021 terechtgesteld in de centrale gevangenis van de westelijke Iraanse stad Sanandaj. Hij was ter dood veroordeeld na een proces waarin de beginselen van een eerlijk proces ernstig waren geschonden. Het rechtssysteem van het regime berustte op "bekentenissen" die door foltering waren verkregen.

- De doodstraf werd opgelegd op een wijze die in strijd was met het internationale recht en de internationale normen.
- Doodvonnissen werden uitgesproken na processen die niet voldeden aan de internationale normen voor een eerlijk proces.
- "Bekentenissen" die door foltering of andere vormen van mishandeling kunnen zijn verkregen, werden gebruikt om mensen ter dood te veroordelen.

- Doodstraffen werden uitgesproken voor "daden tegen de nationale veiligheid", "collaboratie" met een vreemde mogendheid, "spionage" en andere "misdaden tegen de staat", ongeacht of zij al dan niet het verlies van mensenlevens tot gevolg hadden, en voor "vijandschap tegen God".

in Iran een groot aantal mensen ter dood is veroordeeld, maar er waren geen cijfers beschikbaar of het was niet mogelijk betrouwbare cijfers te geven door een gebrek aan transparantie.

Mensenrechtenactivisten hebben de secretaris-generaal en de Raad voor de mensenrechten van de VN, alsook de Europese Unie, opgeroepen om doeltreffende maatregelen te nemen tegen de toenemende executies in Iran. Er moet grote internationale druk worden uitgeoefend om een einde te maken aan de executies in Iraanse gevangenissen. Het regime in Teheran moet op internationaal niveau ter verantwoording worden geroepen voor zijn praktijk van terechtstellingen, die in strijd is met het internationaal recht.

Executieregime in Iran: meer dan 250 gevangenen geëxecuteerd sinds begin dit jaar

15 juli 2022

Mensenrechtenactivisten roepen de VN en de Europese Unie op om effectieve maatregelen te nemen tegen het toenemende aantal executies in Iran. Er moet massale internationale druk worden uitgeoefend om de executies in Iraanse gevangenissen te stoppen.

Mensenrechtenorganisaties luiden de noodklok: alleen al in de eerste zes maanden van 2022 werden meer dan 250 gevangenen geëxecuteerd in Iraanse gevangenissen. Het aantal executies is verdubbeld ten opzichte van

dezelfde periode vorig jaar. Het aantal niet-gemelde gevallen is zeer waarschijnlijk nog hoger. Alleen al in mei en juni 2022 werden minstens 140 mensen geëxecuteerd. Gedurende deze maanden waren er massale burgerprotesten tegen het regime in veel Iraanse steden, waarop de machthebbers reageerden met repressie en executies.

Onder degenen die sinds begin 2022 zijn geëxecuteerd, waren zes vrouwen en 67 leden van de Baloch-etnische minderheid. Deze etnische groep leeft voornamelijk in de zuidoostelijke Iraanse provincie Sistan-Baluchistan, die wordt beschouwd als het armenhuis van het land. Het Baloch-volk wordt gediscrimineerd en vervolgd door het regime van Teheran vanwege hun etniciteit en hun soennitische geloof, en veroordeeld tot zware straffen onder zwakke voorwendselen.

De doodstraf is een wrede en onmenselijke straf die het fundamentele mensenrecht op leven en waardigheid schendt. Terwijl steeds meer landen over de hele wereld de doodstraf afschaffen, zet de dictatuur van Teheran zijn wrede praktijk van executies voort. In Iran zijn executies een middel om de bevolking te onderdrukken.

In zijn meest recente rapport over de mensenrechtensituatie in Iran sprak de secretaris-generaal van de VN ook zijn diepe bezorgdheid uit over de executies onder het regime van Teheran. Bij de presentatie van het rapport op 21 juni wees plaatsvervangend Hoge Commissaris voor de Mensenrechten Nada al-Nashif

op het toenemende aantal executies. Volgens hen waren er in 2020 ongeveer 260 executies in Iran en vorig jaar minstens 310. Volgens de VN werden alleen al in de eerste drie maanden van 2022 meer dan 100 executies geregistreerd.

Tussen 1 januari en 20 maart van dit jaar werden "minstens 105 mensen" geëxecuteerd in Iran, zei al-Nashif. Tussen augustus 2021 en maart 2022 zijn ook ten minste twee minderjarigen geëxecuteerd. Minstens 85 minderjarigen in de dodencel van Iran lopen het risico geëxecuteerd te worden.

Mensenrechtenactivisten hebben de VN en de Europese Unie opgeroepen om effectieve actie te ondernemen om de ongebreidelde executies in Iran te stoppen. Er moet massale internationale druk worden uitgeoefend om de executies in Iraanse gevangenisstraffen te stoppen. Het regime van Teheran moet op internationaal niveau verantwoordelijk worden gehouden voor zijn executie-praktijken, die in strijd zijn met het internationaal recht.

Iran: gedetineerde mensenrechtenverdediger in kritieke gezondheidstoestand

10 september 2022

Mensenrechtengroeperingen eisen de onmiddellijke vrijlating van Behnam Mousivand, zodat hij buiten de gevangenis de dringend noodzakelijke medische behandeling kan krijgen.

Mensenrechtengroeperingen maken zich zorgen over de politieke gevangene Behnam Mousivand (foto), die wordt vastgehouden in de Rajai Shahr-gevangenis in de stad Karaj (ten noordwesten van Teheran). De 35-jarige mensenrechtenverdediger zit sinds juni 2020 in hechtenis.

Als gevolg van de erbarmelijke omstandigheden in de gevangenis is de gezondheid van de gevangene ernstig verslechterd. Hij lijdt aan verschillende ziekten die in de gevangenis niet kunnen worden behandeld, waaronder een nieraandoening. Dringend noodzakelijke medische verzorging in een ziekenhuis buiten de gevangenis wordt door de rechterlijke macht van het regime niet toegestaan.

Behnam Mousivand werd in september 2019 door een rechtbank van het regime veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf wegens vermeende "staatsvijandige activiteiten" wegens deelname aan vreedzame burgerprotesten tegen de dictatuur tijdens de jaarwisseling van 2017/2018. De activist was al verscheidene malen eerder gearresteerd voor zijn mensenrechtenwerk. Hij heeft onder meer campagne gevoerd voor de rechten van het kind en meegewerkt aan humanitaire hulpprojecten in aardbevingsgebieden.

De ouders van Behnam Mousivand hebben een beroep gedaan op internationale mensenrechtenorganisaties om zich in te zetten voor de vrijlating van hun zoon. Om hen te intimideren zijn zij eveneens bedreigd met arrestatie.

Op 30 augustus werd Behnam Mousivand onder dwang en mishandeling overgebracht van de Evin-gevangenis in Teheran naar de Rajai Shahr-gevangenis in de stad Karaj, waar de gevangenisomstandigheden nog

onmenselijker zijn. Sinds de gedwongen overbrenging verzet hij zich tegen zijn onwettige opsluiting en mishandeling met een hongerstaking.

Volgens zijn familie is zijn gezondheid nu kritiek. Hij heeft maagbloedingen, kan niet meer lopen en kan nauwelijks praten. Mensenrechtengroeperingen eisen de onmiddellijke vrijlating van Behnam Mousivand, zodat hij buiten de gevangenis de dringend noodzakelijke medische behandeling kan krijgen.

Reeds in juli 2021 riep Mary Lawlor (foto), de speciale VN-rapporteur over de situatie van mensenrechtenverdedigers, het regime in Teheran op om alle gevangenen die in Iran vanwege hun

mensenrechtenwerk worden vastgehouden vrij te laten. Zij wees erop dat mensenrechtenverdedigers in Iran vaak tot lange gevangenisstraffen worden veroordeeld door de rechterlijke macht van het regime om hen het zwijgen op te leggen. Onder de getroffen zijn activisten die zich inzetten voor de rechten van vrouwen, kinderen, vakbonden en minderheden.

Voorvechters van de mensenrechten, aldus Mary Lawlor, spelen een belangrijke rol bij de bescherming van de rechten van de gehele bevolking in elk land. In Iran worden zij echter vervolgd omdat zij de staatsveiligheid in gevaar zouden brengen. In detentie zijn hun veiligheid en gezondheid in gevaar. Gevangenen wordt systematisch adequate medische zorg onzegd. Contact met de buitenwereld is vaak niet toegestaan en gevangenen worden overgebracht naar detentiecentra ver van hun huizen en families.

D. Campagne voor de vrijheid van vrouwenrechtenactivisten in Iraanse gevangenissen.

Verzoek om hulp van de Verenigde Naties – de Hoge Commissaris voor de mensenrechten en mensenrechtenactivisten: Maryam Akbari Monfared's leven is in gevaar in het 14e jaar van haar gevangenschap. Ze zit al 14 jaar in de gevangenis zonder één dag verlof, ze is ernstig ziek en het Iraanse regime heeft haar verboden medicijnen te nemen en naar de dokter te gaan. Dit is een psychologische marteling voor een moeder die al 14 jaar lang haar kinderen niet mag zien.

Foltering in Iran: Maryam Akbari Monfared politieke gevangenen in kritieke gezondheidstoestand

13 april 2022

Maryam Akbari Monfared zit al 13 jaar in de gevangenis omdat zij de mensenrechtenschendingen en massa-executies in Iran niet zwiggend wil accepteren. Ze wordt vastgehouden onder onmenselijke omstandigheden. Haar wordt dringend noodzakelijke medische zorg geweigerd.

Maryam Akbari Monfared eist gerechtigheid voor de slachtoffers van de massa-executies van politieke gevangenen in Iran: vier van haar broers

en zussen (foto's rechts) behoren tot de executieslachtoffers.

Volgens berichten van mensenrechtenactivisten verkeert de politieke gevangene Maryam Akbari Monfared in kritieke gezondheidstoestand in de gevangenis van de Iraanse provinciestad Semnan. De 45-jarige zit al 13 jaar ten onrechte in de gevangenis. Ze lijdt aan leverziekte, reumatoïde artritis en een schildklierafwijking. Ondanks talrijke verzoeken staat de rechterlijke macht van het regime niet toe dat Maryam Akbari Monfared de dringend noodzakelijke medische behandeling buiten de gevangenis krijgt

Marteling: Medische zorg wordt geweigerd

In Iraanse gevangenissen wordt gevangenen opzettelijk de toegang tot noodzakelijke medische verzorging ontnegd. Deze wrede martelmethode wordt voornamelijk gebruikt om politieke gevangenen te intimideren, te straffen of te dwingen tot "bekenntnissen" of uitingen van berouw.

De volgende praktijken, die de gezondheid en het leven van gevangenen in gevaar brengen, nemen toe: Noodzakelijke medische of specialistische behandeling wordt uitgesteld of helemaal geweigerd. De ernst van ziektes wordt genegeerd. Gewone pijnstillers of kalmerende middelen worden voorgeschreven zonder de

onderliggende ziekte te behandelen. Medicijnen die door familieleden worden verstrekt, worden niet aan de gevangenen overhandigd.

Al 13 jaar in ononderbroken gevangenschap

Gevangene Maryam Akbari Monfared is een tegenstander van de doodstraf en roept op tot een officieel onderzoek naar de massa-executies van duizenden politieke gevangenen in Iran sinds de jaren tachtig. Vier van haar broers en zussen behoren tot de executieslachtoffers.

Maryam Akbari Monfared werd in december 2009 gevangen gezet. In mei 2010 werd de moeder van drie dochters veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf vanwege haar inzet voor de mensenrechten en haar eis om gerechtigheid. De straf die haar werd opgelegd was ook gebaseerd op het feit dat zij contact had gehad met familieleden die behoorden tot de Iraanse verzetsbeweging tegen de dictatuur.

Hoewel het Iraanse gevangenisreglement hierin voorziet, is Maryam Akbari Monfared nooit uit de gevangenis vrijgelaten. Omdat zij ook vanuit de gevangenis herhaaldelijk protesteert tegen schendingen van de mensenrechten en executies, is de gevangene al verschillende malen extra gestraft.

Een van die strafmaatregelen was de "verbanning" van Maryam Akbari Monfared naar een provinciale gevangenis. In maart 2021 werd zij onder dwang en met geweld overgebracht van de Evin-gevangenis in Teheran naar de gevangenis van Semnan. Semnan is meer dan 200 km verwijderd van haar geboortestad Teheran en haar familie. De gedwongen overplaatsing is in strijd met zowel het internationale als het Iraanse recht, dat voorschrijft dat gevangenen zoveel mogelijk in gevangenissen dicht bij hun woonplaats moeten worden ondergebracht.

De omstandigheden van detentie in de gevangenis van Semnan zijn onmenselijk. Maryam Akbari Monfared wordt daar samen met drugsverslaafde gevangenen vastgehouden in de slechtste hygiënische omstandigheden. De verspreiding van Covid-19 is er ook een punt van zorg, aangezien nieuwkomers niet worden geïsoleerd en gevangenen niet worden voorzien van ontsmettingsmiddelen en maskers.

Talrijke politieke gevangenen, waaronder verdedigers van de mensenrechten en vrouwenrechtenactivisten, zijn in Iran overleden of hebben blijvende gezondheidsschade opgelopen omdat hun opzettelijk de toegang tot medische zorg werd ontzegd. Door opzettelijk geen medische hulp te verlenen, schendt het regime in Teheran het recht van de gevangenen op leven en gezondheid.

Mensenrechtenactivisten hebben een beroep gedaan op de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN om krachtig te pleiten voor de vrijlating van Maryam Akbari Monfared en de andere politieke gevangenen in Iran, met name de zieke gevangenen die dringend behoefte hebben aan medische verzorging.

Marteling in Iran: politieke gevangenen in kritieke gezondheid

19 april 2022

Maryam Akbari Monfared zit al 13 jaar in de gevangenis omdat ze weigert te zwijgen over mensenrechtenschendingen en massa-executies in Iran. Ze wordt vastgehouden in onmenselijke omstandigheden. De dringend noodzakelijke medische zorg wordt haar ontzegd.

Maryam Akbari Monfared roept op tot gerechtigheid voor slachtoffers van massa-executies van politieke gevangenen in Iran: vier van haar broers en zussen (foto rechts) behoren tot de executies.

Volgens mensenrechtenactivisten bevindt politieke gevangene Maryam Akbari Monfared zich in kritieke toestand in de provinciestad Semnan, Iran. De 45-jarige dappere vrouw zit al 13 jaar onterecht vast. Ze lijdt aan een leverziekte, reumatoïde artritis en schildklierziekte. Ondanks talrijke verzoeken staat de rechterlijke macht van het regime Maryam Akbari Monfared niet toe om de hoognodige medische behandeling buiten de gevangenis te krijgen.

Marteling: medische zorg wordt geweigerd

In Iraanse gevangenissen wordt gedetineerden opzettelijk de toegang tot essentiële medische zorg ontnomen. Met name politieke gevangenen worden onderworpen aan deze wrede martelmethode om hen te intimideren, te straffen of te dwingen tot "bekenntnissen" of betuigingen van spijt.

De volgende praktijken, die de gezondheid en het leven van gevangenen in gevaar brengen, nemen toe: noodzakelijke medische of specialistische behandeling wordt uitgesteld of

helemaal geweigerd. De ernst van ziekten wordt genegeerd. Veel voorkomende pijnstillers of sedativa worden voorgeschreven zonder de onderliggende aandoening te behandelen. Geneesmiddelen die door familieleden worden verstrekt, worden niet aan gevangenen gegeven.

13 jaar onafgebroken gevangen gezeten

De anti-doodstrafgevangene Maryam Akbari Monfared roept op tot een officieel onderzoek naar de massa-executies waarbij sinds de jaren tachtig duizenden politieke gevangenen in Iran zijn omgekomen. Vier van haar broers en zussen behoren tot de executieslachtoffers.

Maryam Akbari Monfared werd in december 2009 gearresteerd. In mei 2010 werd de moeder van drie dochters veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf voor haar mensenrechtenwerk en haar eis voor gerechtigheid. De aan haar opgelegde straf was mede gebaseerd op het feit dat ze contact had gehad met familieleden die behoorden tot de Iraanse verzetsbeweging tegen de dictatuur.

Hoewel de Iraanse detentiewetgeving hierin voorziet, heeft Maryam Akbari Monfared nooit een pauze gekregen. Omdat ze vanuit de gevangenis blijft protesteren tegen mensenrechtenschendingen en executies, is de gevangene al meerdere keren gestraft.

Een van die strafmaatregelen was de "verbanning" van Maryam Akbari Monfared naar een provinciale gevangenis. In maart 2021 werd ze gedwongen en onder dwang overgebracht van de Evin-gevangenis in Teheran naar het detentiecentrum van Semnan. Semnan ligt op meer dan 200 km afstand van haar geboorteplaats Teheran en haar familie. De gedwongen overdracht is in strijd met zowel de internationale als de Iraanse wetgeving, die vereist dat gedetineerden zoveel mogelijk worden gehuisvest in gevangenissen in de buurt van hun woonplaats.

De omstandigheden in de Semnan-gevangenis zijn onmenselijk. Maryam Akbari Monfared wordt daar samen met drugsverslaafde gevangenen onder de slechtste hygiënische omstandigheden vastgehouden. De verspreiding van Covid-19 is ook daar een punt van zorg, waarbij nieuwkomers niet worden geïsoleerd en gevangenen niet worden voorzien van ontsmettingsmiddelen en maskers.

Tientallen politieke gevangenen, waaronder mensenrechtenverdedigers en vrouwenrechtenactivisten, zijn in Iran overleden of hebben blijvende gezondheidsschade opgelopen omdat hun opzettelijk de toegang tot medische zorg werd ontnomen. Door het opzettelijk achterwege laten van medische hulp schendt het regime van Teheran het recht op leven en gezondheid van de gevangenen.

Mensenrechtenactivisten hebben een beroep gedaan op de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN om een krachtig standpunt in te nemen voor de vrijlating van Maryam Akbari Monfared en de andere politieke gevangenen in Iran, met name de zieke gevangenen die dringend medische hulp nodig hebben.

Maryam Akbari Monfared aan de vooravond van het veertiende jaar gevangenschap: Mijn vastberadenheid werd sterker

28 december 2022

Maryam Akbari Monfared, een politieke gevangene, schreef in een brief aan het volk aan de vooravond van het veertiende jaar van haar gevangenschap, dat wat zij de afgelopen 13 jaar in de gevangenis heeft doorstaan haar vastberadenheid "steviger" heeft gemaakt.

Maryam Akbari Monfared werd in januari 2008 in haar huis gearresteerd, twee dagen na de protestbijeenkomsten op Asjoera¹ van datzelfde jaar. Zij werd door het Islamitische Revolutionaire Hof veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf op beschuldiging van handelen tegen de nationale veiligheid.

In deze brief schreef Maryam Akbari Monfared: "Hoewel ik bij mijn kinderen wilde zijn, welke moeder wil dat niet?" Maar ik heb geen spijt, maar ik ben vastberadener om mijn weg te vervolgen. Ik heb dit elke keer gezegd in elk formeel en informeel verhoor en ik herhaal het graag! "Ik bleef 13 jaar lang weg van mijn kinderen, maar ik zag de misdaad 13 jaar lang met mijn eigen ogen en mijn vastberadenheid werd sterker."

In deze brief maakt zij melding van de executie en marteling van haar vier broers en zussen in de jaren '80.

Mevrouw Akbari Monfared schreef ook: "Met het nieuws van elk protest en elke opstand vloeien de vonken van deze opstandige vlam van vertrouwen in mijn hart temidden van vrouwen wier enige hoop op redding het breken van deze ijzeren deuren is."

Deze politieke gevangene is sinds maart 2019 verbannen naar de gevangenis van Semnan. Maryam Akbari Monfared zit al meer dan 13 jaar zonder verlof in de gevangenis.

De belangrijkste beschuldiging tegen Maryam Akbari Monfared is dat zij een aanhanger is van het Iraanse verzet. Hassan Jafari, haar echtgenoot, verklaarde eerder dat het enige contact dat mevrouw Akbari Monfared had met de verzetsmensen een paar telefoontjes met haar zus en vrienden in "Camp Ashraf" was.

Vrouwenrechten en mensenrechtenactivisten in Iran hebben solidariteit en hulp nodig!

¹ Asjoera is een islamitische herdenking en de letterlijke vertaling ervan is 'tiende'. Asjoera wordt dan ook gevierd op de tiende dag van de (maan-)maand muharram, de eerste maand van de islamitische kalender. Dit is de eerste vastendag in de islam die door Mohammed was ingesteld nog vóór de ramadan. (Bron: Wikipedia.)

roepen we op tot de vrijlating van alle vrouwen die in Iran gevangen zitten voor hun werk voor mensenrechten en gelijkheid. De internationale publieke druk moet aanzienlijk toenemen om de vervolging van vrouwenrechtenactivisten te stoppen en de vrijlating van gevangenen te bewerkstelligen.

Vrouwen spelen een leidende rol in de mensenrechtenbeweging in Iran. Ze combineren deze missie met hun strijd voor gelijke rechten en tegen de anti-vrouwenwetten van de islamisten.

Het regime van Teheran gebruikt extreem geweld tegen vrouwen die zich verzetten tegen onderdrukking. Steeds weer worden vrouwen gearresteerd, mishandeld en gemarteld vanwege hun deelname aan burgerprotesten tegen de dictatuur. Velen van hen werden veroordeeld tot lange gevangenisstraffen en zweepslagen wegens het vermeende "in gevaar brengen van de staatsveiligheid".

Veel vrouwen die strijden voor vrouwenrechten, mensenrechten en sociale rechtvaardigheid riskeren jaren gevangenisstraf. De vrouwen die al in hechtenis zitten, worden stelselmatig de toegang tot hun familie en advocaat en de toegang tot medische zorg ontnegd. Hier volgen een aantal voorbeelden:

Yasaman Aryani

De 25-jarige vrouwenrechtenactiviste Yasaman Aryani wordt geconfronteerd met represailles en mishandeling in de Kachoui-gevangenis in de stad Karaj, ten westen van Teheran. Ze zit daar een gevangenisstraf van vijf en een half jaar uit voor haar inzet voor vrouwenrechten en haar protesten tegen de sluier.

Yasaman Aryani werd in april 2019 gearresteerd in Teheran. Samen met haar moeder Monireh Arabshahi en een andere vrouwenrechtenactiviste deed ze op Internationale Vrouwendag 2019 haar hoofddoek af in de metro van Teheran en deelde bloemen uit aan de vrouwelijke passagiers ter ere van Vrouwendag. Video's van dit protest circuleerden toen op het internet.

Fariba Assadi

Burgerrechtenactivist Fariba Assadi is in hongerstaking. Ze wordt vastgehouden in de Gharchak-gevangenis in Varamin, een voorstad in het zuiden van Teheran. De gevangenis staat bekend om de onmenselijke hygiënische omstandigheden, die in strijd zijn met alle internationale mensenrechtenwetgevingen. Fariba Assadi zit daar sinds 3 januari 2022 een gevangenisstraf van een jaar uit wegens vermeende "propaganda tegen de staat". Met haar hongerstaking protesteert ze tegen haar onwettige gevangenschap en de gewelddadige aanvallen die ze in deze gevangenis ondergaat.

Nasrin Javadi, een lid van de Free Workers' Union of Iran, werd in februari 2022 door de rechterlijke macht van het regime bevolen haar gevangenisstraf van zeven jaar te beginnen. De 64-jarige voormalige sociale zekerheidsmedewerker werd op 1 mei 2019 kort gearresteerd in Teheran. Vanwege haar vakbondswerk beschuldigt de rechterlijke macht van het regime haar

van "het in gevaar brengen van de staatsveiligheid" en veroordeelde haar tot zeven jaar gevangenisstraf en 74 zweepslagen.

Farzaneh Ansarifar

Eind februari 2022 veroordeelde een regime-rechtbank in de zuidwestelijke Iraanse stad Mahshahr de 24-jarige Farzaneh Ansarifar tot vier en een half jaar gevangenisstraf wegens het eisen van gerechtigheid voor haar broer, die werd doodgeschoten door troepen van het regime.

Haar broer, de 27-jarige Farzad Ansarifar, nam op 16 november 2019 deel aan vreedzame burgerprotesten tegen het regime in de stad Behbahan en werd door de troepen van het regime in het achterhoofd geschoten.

Sindsdien heeft Farzaneh Ansarifar herhaaldelijk geprotesteerd tegen het geweld van het regime met waken en op het internet, en eiste dat degenen die verantwoordelijk zijn voor de moord op haar broer ter verantwoording worden geroepen. Om deze reden heeft de rechterlijke macht van het regime hen veroordeeld wegens vermeende "in gevaar brengen van de staatsveiligheid".

Onderdrukking in Iran: vrouwelijke mensenrechtenactivisten in gevangenschap

In Iran zijn nog meer activisten gevangengenomen die lange gevangenisstraffen uitzitten enkel en alleen omdat zij opkwamen voor de mensenrechten. De internationale publieke druk moet aanzienlijk worden opgevoerd om een einde te maken aan de repressie en de vrijlating van de gevangenen te bewerkstelligen.

De mensenrechtenactivisten Zahra Mohammadi, Nazanin Mohammad-Nejad en Bahareh

Soleimani (op de foto van links naar rechts) zijn veroordeeld tot vele jaren gevangenisstraf.

Onder het bewind van president Ebrahim Raisi, die sinds augustus 2021 aan de macht is, neemt de repressie in Iran verder toe. Raisi is al tientallen jaren betrokken bij de onderdrukking van stemmen die kritisch staan tegenover het regime. In de jaren tachtig speelde hij een doorslaggevende rol bij de massa-executies van politieke gevangenen.

Vooral vrouwen die campagne voeren voor mensenrechten en gelijkheid worden door de repressie getroffen. De dictatuur in Iran geeft blijk van haar extreme vrouwenhaat door vreedzame protesten voor vrouwenrechten met geweld te onderdrukken. Activisten die in opstand komen tegen discriminatie en de verplichte sluier worden brutaal vervolgd en gestraft.

De rechterlijke macht van het regime fungeert als een instrument van onderdrukking en is bijzonder hardvochtig in haar behandeling van

vrouwenrechtenactivisten. Vrouwen die deelnemen aan de landelijke protestbeweging voor vrijheid, mensenrechten en sociale rechtvaardigheid worden gearresteerd, gemarteld en tot lange gevangenisstraffen veroordeeld.

Eind december en begin januari werden in Iran nog meer vrouwelijke activisten gevangengezet. Zij riskeren lange gevangenisstraffen enkel en alleen omdat zij opkomen voor de mensenrechten. Hier zijn voorbeelden:

De 44-jarige verpleegster **Bahareh Soleimani** is opgesloten in de Evin-gevangenis in Teheran. Zij werd in juli 2021 veroordeeld tot zes jaar en acht maanden gevangenisstraf. Ze was voor het eerst gearresteerd in oktober 2020. Vervolgens werd zij vier maanden zonder contact met de buitenwereld vastgehouden in een vleugel van de Evin-gevangenis die door de inlichtingendienst wordt bewaakt.

Ook schrijfster **Nazanin Mohammad-Nejad** werd begin januari opgesloten in de Evin-gevangenis, waar zij haar straf uitzit. Zij was in juli 2021 tot drie jaar en vier maanden gevangenisstraf veroordeeld omdat zij op het internet verschillende artikelen had gepubliceerd over de onderdrukking en discriminatie van vrouwen, studenten en minderheden in Iran. Zij werd reeds van december 2020 tot februari 2021 in eenzame opsluiting vastgehouden nadat agenten van de inlichtingendienst een inval in haar huis hadden gedaan.

Zahra Mohammadi, een 30-jarige lerares die campagne voert voor de rechten van de Koerdische etnische groep in Iran, werd aangehouden in de noordwestelijke Iraanse stad Sanandaj. Zij was veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf omdat zij "de staatsveiligheid in gevaar zou hebben gebracht".

Kunstenares en dichteres **Jila Karamzadeh Makvandi** (foto) zit sinds 29 december in de Evin-gevangenis in Teheran. Zij is verschillende malen gearresteerd wegens haar mensenrechtenactivisme en werd uiteindelijk veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. Samen met andere vrouwen voert zij campagne om de zaken van politieke gevangenen die zijn vermoord op te helderen en de verantwoordelijken ter verantwoording te roepen.

Oproep tot internationale solidariteit

De wereldgemeenschap moet krachtig opkomen voor de vrouwen die in Iran worden vervolgd omdat zij opkomen voor gelijkheid en tegen onderdrukking. De internationale publieke druk moet aanzienlijk worden opgevoerd om een einde te maken aan de vervolging van vrouwenrechtenactivisten en om de vrijlating van gevangenen te bewerkstelligen. De protesten van Iraanse vrouwen voor vrijheid en gelijkheid moeten wereldwijd worden gesteund.

Vervolgde vrouwen in Iran, met kritiek op het regime, moeten worden beschermd!

Vervolgde vrouwen in Iran, met kritiek op het regime, moeten worden beschermd!

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

4 April 2022

Vrouwen, werkzaam in de onderwijssector, die kritiek uiten op de onderdrukingsstrategie van het regime in Teheran, worden blootgesteld aan represailles en mensenrechtenschendingen.

Volgens mensenrechtenorganisaties neemt de vervolging van vrouwen, die zich keren tegen de heerschappij van het geweld in Iran, toe. Hierdoor worden leraressen in het voortgezet onderwijs en de universiteiten het slachtoffer.

Hier voorbeelden:

In maart werd de docente aan de hogeschool Arezoo Rahimkhani (foto) en haar echtgenoot Ramin Biranvand in de stad Dezful, in het zuidwesten van Iran, tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld. Justitie van het regime beschuldigt hen van „staatsvijandige propaganda“. De aanklacht: Ze hebben graven van terechtgestelde politieke gevangenen bezocht en daarmee te kennen gegeven dat zij zich verzetten tegen onderdrukking en executies.

Het echtpaar, dat kritisch staat tegenover het regime, werd daarvoor in juni 2021, na een razzia, in hun huis gearresteerd. Na een maand voorarrest en verhoren kwamen zij, na het betalen van een borgsom, weer op vrije voet. Arezoo Rahimkhani heeft gedoceerd aan de

Vrije Universiteit van Andimeshk, zij werd echter in januari 2022, vanwege kritiek op het regime, ontslagen

Nosrat Beheshti (op de foto links tijdens haar behandeling in het ziekenhuis)

De lerares Nosrat Beheshti, waarvan indertijd de detentie op medische gronden is onderbroken, werd door de justitie van het regime gesommeerd om naar de gevangenis terug te gaan, hoewel haar behandeling nog niet klaar was.

Nosrat Beheshti heeft deelgenomen aan vreedzame protesten voor mensenrechten en democratie in Iran. Samen met 14 andere burgerrechtenverdedigers heeft ze in de zomer van 2019 een open brief ondertekend, waarin Khamenei, de leider van het regime, werd opgeroepen om terug te treden. Ze heeft ook deelgenomen aan demonstraties van leraren, waarin sociale gerechtigheid en het einde aan de onderdrukking op scholen werd geëist. Vanwege haar inzet tegen de dictatuur zat Nosrat Beheshti al in 2019 in de gevangenis.

Op 4 augustus 2021 werd de lerares opnieuw gearresteerd en ingesloten in de Vakilabad-gevangenis van Mashhad, de provinciehoofdstad in het noordoosten van Iran. In november 2021 werd ze, wegens „Propaganda tegen het regime en het in gevaar brengen van de staatsveiligheid“, tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Wegens ernstige gezondheidsproblemen werd aan Nosrat Beheshti, op 9 maart, een onderbreking van haar detentie voor een maand, toegestaan. Ze heeft in een ziekenhuis een behandeling voor nierziekte ondergaan, die nog niet is afgelopen. Toch werd haar terugkeer naar de gevangenis bevolen.

Mensenrechtenverdedigers roepen de wereldgemeenschap op, om zich in te zetten voor gedetineerde en vervolgte vrouwen met kritiek op het regime in Iran. Alle gedetineerden, die gevangen zijn gezet, omdat zij gebruik maakten van hun recht op vrije meningsuiting, om kritiek uit te oefenen op de heerschappij van geweld in Iran, moeten onmiddellijk in vrijheid worden gesteld.

Iran: Verdedigsters van vrouwenrechten gevangen gezet

04. September 2022

IRAN: Verdedigsters van vrouwenrechten gevangen gezet

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

De wereldgemeenschap moet nadrukkelijker opkomen voor vrouwen, die in Iran vervolgd worden, omdat zij voor gelijke rechten zijn en tegen de onderdrukking protesteren. De internationale openbare druk moet aanzienlijk toenemen om de vervolging van verdedigsters van vrouwenrechten een halt toe te roepen en de invrijheidstelling van gevangenen te bewerkstelligen.

De verdedigsters van vrouwenrechten: Akram Nasirian, Nahid Shaghaghi, Maryam Mohammadi en Esrin Darkale (op de foto

v.l.n.r.) werden eind augustus opgeroepen om hun gevangenisstraf in de Evin-gevangenis van Teheran uit te zitten. Ieder van hen was veroordeeld tot twee jaar en drie maanden, alleen maar omdat zij zich hadden ingezet voor de vrouwenrechten en tegen de sluierplicht.

De vier verdedigsters van vrouwenrechten zijn lid van een vrouwenbeweging, die zich inzet voor maatschappelijk-achtergestelde vrouwen en tegen huiselijk geweld. Nahid Shaghaghi heeft cursussen gegeven over geweld tegen vrouwen. Akram Nasirian zet zich in voor het leren lezen en schrijven en voor ontwikkelingsprogramma's voor vrouwen en kinderen uit armere en sociaal achtergestelde groepen.

De vier vrouwen werden voor de eerste maal gearresteerd in de zomer van 2019. Na meerdere weken in de Evin-gevangenis van Teheran te hebben doorgebracht, kwamen ze na betaling van een borgsom voorlopig op vrije voeten. Daaropvolgend moesten zij voor de rechter verschijnen en werden zij wegens zogenaamd „in gevaar brengen van de staatsveiligheid“ tot gevangenisstraffen veroordeeld.

De dictators in Iran demonstreren hun extreme vrouwvijandigheid door vreedzame protesten voor vrouwenrechten wreed te onderdrukken. Activistes, die zich tegen discriminatie en de sluierplicht verzetten, worden bruut vervolgd en bestraft. De justitie van het regime manifesteert zich als onderdrukkingsinstrument en treedt met uiterste hardheid op tegen de verdedigsters van vrouwenrechten. Vrouwen, die aan de landelijke demonstraties voor vrijheid, mensenrechten en sociale rechtvaardigheid meedoen, worden gearresteerd, gemarteld en tot lange gevangenisstraffen veroordeeld.

E. Dringende campagne voor de vrijlating van gevangen leraren en studenten – leraren en studenten horen niet thuis in gevangenissen.

Vanaf begin mei 2022 zijn in heel Iran grootschalige demonstraties van lerarenverenigingen van start gegaan. De reden voor deze demonstraties was het gedurende verscheidene maanden niet uitbetalen van lerarensalarissen, evenals de ernstige economische inflatie en het gebrek aan onderwijsmogelijkheden op scholen, enz. Deze wijdverspreide demonstraties in heel Iran leidden tot de arrestatie van vele leden en functionarissen van lerarenvakbonden. In de zomer van 2022 werd onze internationale campagne opgestart om de eisen van de leraren en hun vrijheid te ondersteunen.

Iran: onwettige detentie van leraren

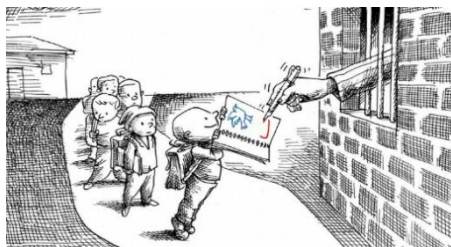

14 juni 2022

Iran gaan de arrestaties van vakbonds- en mensenrechtenactivisten door. Wereldwijde aandacht en massale druk van de publieke opinie zijn dringend nodig om de vrijlating van de willekeurig vastgehouden gevangenen te bewerkstelligen.

Iraanse leraren hebben de wereldgemeenschap opnieuw opgeroepen zich aan te sluiten bij een solidariteitscampagne voor de vrijlating van alle leraren die in Iran gevangen zijn gezet wegens hun werk voor sociale rechtvaardigheid en mensenrechten.

Iran: leerkrachten eisen vrijlating van gevangen collega's.

De afgelopen maanden hebben leraren in meer dan 100 Iraanse steden deelgenomen aan grote protestbijeenkomsten en stakingen, georganiseerd door lerarenvakbonden. Leraren eisen betere arbeidsomstandigheden, eerlijke lonen en een einde aan discriminatie en onderdrukking. Steeds meer werknemers in de Iraanse onderwijssector komen in opstand tegen de dictatuur. Het regime reageert met represailles, arrestaties en straffen.

Hieronder volgen voorbeelden van leraren die betrokken zijn bij vakbonden en die gevangen zijn gezet enkel en alleen omdat zij deelnamen aan vreedzame protestbijeenkomsten:

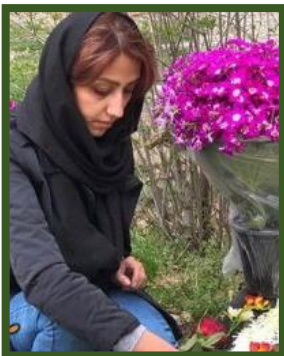
Haleh Safarzadeh

Haleh Safarzadeh zit sinds 11 maart 2022 gevangen in de Kachui gevangenis in de stad Karaj (bij Teheran). Zij zit daar een gevangenisstraf van een jaar uit, waartoe zij in 2019 werd veroordeeld wegens vermeende "propaganda tegen het regime". De lerares en mensenrechtenactiviste is de afgelopen jaren verschillende malen gearresteerd. Haar echtgenoot Alireza Saghafi zit ook in de gevangenis voor zijn vakbondswerk.

Masoumeh Asghari

Masoumeh Asghari zit sinds november 2020 in hechtenis. Daarvoor zat zij al van december 2018 tot december 2019 in detentie wegens deelname aan vreedzame burgerprotesten. De lerares werd in 2019 veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf omdat zij "de staatsveiligheid in gevaar zou hebben gebracht". Op 22 november 2020 werd de alleenstaande moeder van een 16-jarige zoon in de Evin-gevangenis van Teheran opgesloten om haar straf uit te zitten. In december 2021 werd zij onder dwang overgebracht naar de Kachui gevangenis in de stad Karaj, waar de gevangenisomstandigheden nog onmenselijker zijn.

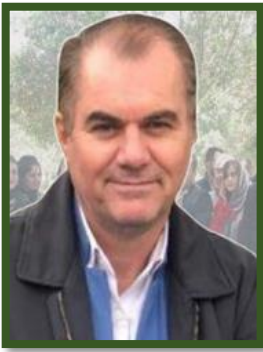
Mojgan Bagheri

Mojgan Bagheri werd op 12 mei 2022 gearresteerd tijdens een lerarenbijeenkomst in de Zuid-Iraanse stad Shiraz. Sindsdien wordt zij op een onbekende plaats vastgehouden zonder contact met de buitenwereld.

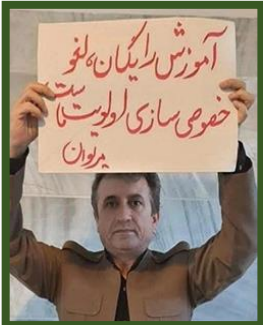
Eskandar Lotfi

Eskandar Lotfi wordt sinds 1 mei 2022 vastgehouden in een gevangenis van de inlichtingendienst van het regime in de westelijke Iraanse provinciehoofdstad Sanandaj. De leraar, die afkomstig is uit de stad Mariwan, wordt vastgehouden zonder contact met de buitenwereld en zonder toegang tot juridische bijstand. Hij wordt bedreigd en onder druk gezet om voor de camera misdaden te bekennen die hij niet heeft begaan. Sinds 30 mei protesteert hij tegen zijn onwettige gevangenschap met een hongerstaking.

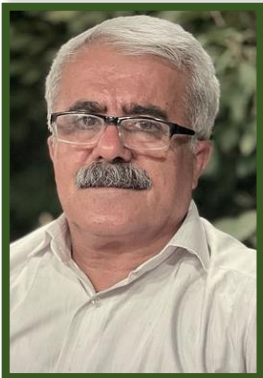
Masoud Nikkhah

Masoud Nikkhah wordt sinds 1 mei 2022 vastgehouden. Hij werd eerst vastgehouden in een gevangenis van de inlichtingendienst van het regime in de westelijke Iraanse provinciehoofdstad Sanandaj. Sinds 4 juni wordt hij vastgehouden in de Evin-gevangenis in Teheran. Hij protesteert ook tegen zijn onwettige gevangenschap met een hongerstaking.

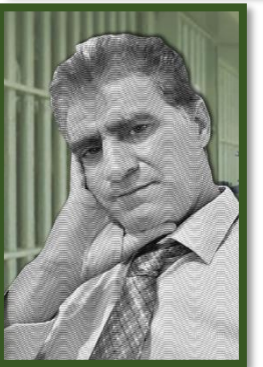
Shaban Mohammadi

Shaban Mohammadi werd op 11 mei 2022 in Mariwan (Noordwest-Iran) gearresteerd. Hij werd eerst vastgehouden in een gevangenis van de inlichtingendienst van het regime in Sanandaj. Sinds 4 juni wordt hij vastgehouden in de Evin-gevangenis in Teheran. Hij had reeds van eind januari tot eind februari 2022 in hechtenis gezeten omdat hij had deelgenomen aan een vreedzame protestbijeenkomst van leraren in Mariwan.

Jabbar Doosti

Jabbar Doosti is op 6 juni 2022 gearresteerd in Mariwan (Noordwest-Iran). Hij wordt vastgehouden op een onbekende locatie. De 61-jarige leraar heeft een hartkwaal. De arrestatie volgde op een inval van de inlichtingendienst van het regime in zijn huis, waarbij veel van zijn persoonlijke bezittingen en documenten in beslag werden genomen.

Asghar Amirzadegan

Asghar Amirzadegan wordt vastgehouden in de Adelabad-gevangenis in de Zuid-Iraanse stad Shiraz. De justitie van het regime weigert hem toestemming voor een dringend noodzakelijke medische behandeling in een ziekenhuis buiten de gevangenis. De wiskundeleraar werd op 17 december 2021 tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld omdat hij op internet had geprotesteerd tegen het beleid van het regime en was opgekomen voor de rechten van leraren.

De Onderwijs- en Wetenschapsunie (GEW) en Education International (BI), de wereldwijde federatie van onderwijsvakbonden, roepen ook op tot solidariteit met de gevangen leraren in Iran.

Stop de onderdrukking in Iran! Education International eist onmiddellijke vrijlating van gevangen leraren

9 mei 2022

Education International (EI), de wereldwijde federatie van onderwijsvakbonden, veroordeelt de repressie in Iran en roept op tot actie voor de mensenrechten van Iraanse leraren.

In Iran komen steeds meer onderwijzers in opstand tegen de dictatuur. De afgelopen maanden hebben duizenden leraren in meer dan 100 Iraanse steden deelgenomen aan grote protestbijeenkomsten en stakingen, georganiseerd door lerarenvakbonden. De leraren eisen betere

arbeidsomstandigheden, eerlijke lonen en een einde aan discriminatie en onderdrukking. Het regime reageert op de vreedzame betogingen met represailles en arrestaties.

Education International
Internationale de l'Éducation
Internacional de la Educación
Bildungsinternationale

Op 13 mei 2022 veroordeelde Education International (EI), de wereldwijde federatie van onderwijsvakbonden, waarvan de Duitse Onderwijs- en Wetenschapsunie (GEW) lid is², de arrestaties van Iraanse leraren en eiste hun onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating. De repressie tegen leraren die betrokken zijn bij vakbondsactiviteiten in Iran moet worden gestopt. Hun stakingsrecht moet worden verdedigd. Met de arrestaties schendt het regime in Teheran het recht op vrijheid van vergadering en meningsuiting.

De Education International eist o.a.:

- Alle strafrechtelijke procedures tegen gevangengenomen vakbondsleden en mensenrechtenactivisten in Iran moeten onvoorwaardelijk worden stopgezet.
- Het recht van leraren en onderwijsgeevenden op vrijheid van vereniging, vergadering en meningsuiting moet worden geëerbiedigd.
- De rechten en veiligheid van familieleden van gedetineerde vakbondsvertegenwoordigers moeten worden gewaarborgd.

Volgens Education International zijn alleen al op 1 mei 2022 in verschillende Iraanse steden tientallen leraren willekeurig gearresteerd. De EI zegt dat het regime in Iran moet stoppen met de represailles tegen leraren die campagne voeren voor de vrijlating van hun gevangen collega's.

Education International eist de vrijlating van onder meer de volgende bij een vakbond aangesloten leraren:

Eskander Lotfi, Shaban Mohammadi, Masoud Nikkhah (Mariwan, Noordwest Iran).

Rasoul Bodaghi (Islamshahr bij Teheran)

² En in Nederland de Algemene Onderwijsbond (AOB) (noot van de vertaler).

Mohammad Habibi, Jafar Ebrahimi, Ali Akbar Baghani (Teheran)
Mohsen Omrani, Mahmoud Malaki, Reza Amanifar, Asghar Hajeb (Bushehr, Zuid-Iran)
Hadi Sadeghzadeh (Mashhad, Noordoost Iran)

Daarnaast roept Education International opnieuw op tot de vrijlating van gevangene Esmail Abdi (foto). De voormalige secretaris-generaal van de lerarenvakbond in Teheran werd alleen vanwege zijn vreedzame betrokkenheid bij de protestbeweging van de leraren tot in totaal 16 jaar gevangenisstraf veroordeeld. Op 1 mei 2022 ging Esmail Abdi in hongerstaking om te protesteren tegen de recente represailles tegen zijn collega's. De wiskundeleraar verkeert in een zorgwekkende gezondheidstoestand na een lange opsluiting in erbarmelijke omstandigheden. Zijn vrouw, twee dochters en zoon worden bedreigd met represailles van de inlichtingendiensten van het regime.

Hieronder vindt u foto's van de protestbijeenkomsten van Iraanse leraren

Leraren horen niet in de gevangenis!

Iraanse leraren roepen de wereldgemeenschap op zich aan te sluiten bij een solidariteitscampagne voor de vrijlating van alle leraren die in Iran gevangen zitten wegens hun mensenrechten- of vakbondsactiviteiten.

IRAN: Moedige protestbeweging van leraren

IRAN: Moedige protestbeweging van leraren

SMV/St voor Mensenrechten Vrienden

2 mei 2022

Burgerlijke moed tegen tirannie: opnieuw demonstreerden werknemers in de onderwijssector in 50 Iraanse steden voor hun rechten. Het regime reageerde met repressie op de vreedzame betogingen. Alleen al in Teheran werden meer dan 70 protesterende leraren gearresteerd.

Iran: leraren eisen vrijlating van gevangen collega's.

In Iran komen steeds meer onderwijsmensen in opstand tegen de dictatuur. De afgelopen maanden hebben duizenden leraren in meer dan 100 Iraanse steden deelgenomen aan grote protestbijeenkomsten en stakingen, georganiseerd door lerarenvakbonden.

Leraren eisen betere arbeidsomstandigheden, eerlijke lonen en een einde aan discriminatie en onderdrukking. De protestbeweging geeft de corrupte dictatuur de schuld van de verwaarlozing van het onderwijs en de sociale onrechtvaardigheid in Iran en eist democratie en vrijheid.

De salarissen van de werknemers in de Iraanse onderwijssector zijn al jaren niet meer aangepast aan de economische situatie van het land. Keer op keer moeten leraren maanden wachten op de uitbetaling van hun salaris. Het regime negeert hun eisen en blijft snijden in de financiering van het onderwijs.

Op 21 april waren er opnieuw protestdemonstraties van leraren in meer dan 50 Iraanse steden. Het regime beantwoordde de vreedzame betogingen met repressie. Alleen al in Teheran hebben troepen van het regime hele straten afgezet om de demonstraties te

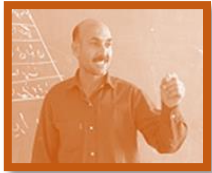
verhinderen. Volgens Iraanse onderwijsvakbonden zijn in de hoofdstad meer dan 70 protesterende leraren gearresteerd, onder wie ongeveer 40 vrouwen. Onder de gearresteerden is de vakbondsactiviste Shahrzad Ghadiri. De gearresteerden hangt nu gevangenisstraf boven het hoofd wegens "het in gevaar brengen van de staatsveiligheid".

In Iran zijn reeds talrijke leraren door de rechterlijke macht van het regime tot gevangenisstraffen veroordeeld wegens hun mensenrechten- of vakbondsactivisme. Hieronder volgen enkele voorbeelden:

De 30-jarige lerares **Zahra Mohammadi** voert campagne voor de mensenrechten van de Koerdische etnische groep in Iran. Zij heeft klassen geleid waarin kinderen de Koerdische taal konden leren. Alleen al voor dit vreedzame werk heeft de rechterlijke macht van het regime de leraar tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld. Zij zit sinds januari 2022 in de gevangenis in de noordwestelijke Iraanse stad Sanandaj.

Half april werd leraar **Rasoul Bodaghi** in Teheran veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf vanwege zijn vakbondsactiviteiten. Rasoul Bodaghi is lid van de lerarenvakbond in de voorstad Islamshahr in Teheran. Hij is de afgelopen jaren verscheidene malen gevangen gezet wegens zijn betrokkenheid bij vreedzame protesten van leraren.

De oud-lerares **Alieh Eghdamdoust** (69) is al vele jaren betrokken bij burgerrechten en steunt de lerarenprotesten in Iran. Op 7 februari 2022 werd zij gearresteerd in haar woning in de Noord-Iraanse stad Fooman. Sindsdien wordt zij in afzondering vastgehouden in de Evin-gevangenis van Teheran. Alieh Eghdamdoust wordt al jaren vervolgd door het rechtssysteem van het regime. In september 2018 werd ze gearresteerd voor haar betrokkenheid bij lerarenprotesten en veroordeeld tot negen maanden gevangenisstraf en 74 zweepslagen. Naar verluidt hangt haar een nieuwe aanklacht boven het hoofd wegens vermeende "propaganda tegen de staat".

Al in december 2021 riep de [onderwijsvakbond Education International](#), die onderwijsvakbonden uit de hele wereld verenigt, op om een einde te maken aan de onderdrukking van leraren in Iran. Leraren hebben het recht om fatsoenlijke salarissen en de vrijlating van gevangen collega's te eisen zonder angst voor geweld of willekeurige arrestatie.

De protesterende leraren in Iran hebben dringend behoefte aan meer bescherming en solidariteit van de wereldgemeenschap. De internationale publieke druk en het pleidooi voor de vrijlating van de gevangen leraren moeten massaal worden opgevoerd.

Iran: leraar veroordeeld tot 21 jaar gevangenisstraf vanwege zijn inzet voor de democratie

Iran: leraar veroordeeld tot 21 jaar gevangenisstraf vanwege zijn inzet voor de democratie

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

9 februari 2022

Onderwijzer en burgerrechtenactivist Abbas Vahedian (foto) is door twee revolutionaire rechtbanken in de noordoostelijke Iraanse stad Mashhad veroordeeld tot in totaal 21 jaar gevangenisstraf. Hij wordt al lange tijd vervolgd door de justitie van het regime omdat hij op vreedzame wijze campagne heeft gevoerd voor de rechten van leraren en voor een democratisch, seculier Iran.

Sinds zijn arrestatie op 1 september 2021 wordt de 51-jarige politieke activist Abbas Vahedian bijna 24 uur per dag in eenzame opsluiting vastgehouden in een onofficiële, anonieme detentiefaciliteit die wordt beheerd door het ministerie van Inlichtingen in Mashhad. Hij

heeft geen toegang tot frisse lucht, daglicht of contact met andere gedetineerden. Zijn cel heeft geen ramen en wordt 24 uur per dag verlicht door felle lampen, waardoor hij lijdt aan slapeloosheid en pijn. Wat lichaamsbeweging betreft, wordt hij slechts om de paar dagen met een blinddoek om door een gang geleid. Hij heeft ook geen toegang tot goede gezondheidszorg, beddengoed, warme kleding en regelmatige bezoeken van familieleden. Leden van het Ministerie van Inlichtingen vertelden hem dat hij betere detentievoorwaarden zou krijgen als hij al zijn politieke activiteiten op schrift zou stellen en het wachtwoord van zijn mobiele telefoon zou geven. Deze schendingen van de mensenrechten komen neer op foltering en vormen een misdrijf naar internationaal recht.

In december 2021 werd Abbas Vahedian veroordeeld tot elf jaar gevangenisstraf op grond van ondeugdelijke

aanklachten in verband met de nationale veiligheid. Deze waren uitsluitend gebaseerd op zijn vreedzame werkzaamheden met politieke groeperingen die de Islamitische Republiek een "theocratische dictatuur" noemen en oproepen tot de invoering van een seculier, democratisch stelsel in Iran. Ook mocht hij zijn raadsman slechts eenmaal ontmoeten, eind december 2021, na de bekendmaking van zijn vonnis. Zijn afzonderlijke gevangenisstraf van 10 jaar, opgelegd in oktober 2021, houdt uitsluitend verband met een door Abbas Vahedian in juni 2019 medeondertekende open brief. Deze riep op tot het aftreden

van de religieuze leider van Iran, en tot een fundamentele wijziging van de Iraanse grondwet. Dergelijke vreedzame politieke activiteiten worden beschermd door de internationale wetgeving op het gebied van de mensenrechten".

Steeds meer represailles tegen leraren die kritiek hebben op het regime in Iran

15 februari 2022

Mensenrechtenactivisten roepen de wereldgemeenschap op om aan te dringen op de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van alle leraren die in Iran gevangen zijn gezet wegens mensenrechten- of vakbondsactiviteiten.

Volgens Iraanse mensenrechtenactivisten heeft het regime in Teheran de vervolgingsmaatregelen tegen leraren die kritisch staan tegenover het regime opgevoerd, vooral als zij binnen de lerarenvakbond actief zijn voor sociale rechtvaardigheid en tegen

onderdrukking. Hier zijn voorbeelden:

Jafar Ebrahimi (foto), lid van de Iraanse lerarenvakbond, is eind januari 2022 door een rechtbank van het regime in de stad Karaj, bij Teheran, veroordeeld tot vier jaar en zes maanden gevangenisstraf. Hij was beschuldigd van "het in gevaar brengen van de staatsveiligheid" omdat hij campagne voerde voor de rechten van leraren en protesteerde tegen het geweld dat door het regime wordt gebruikt om vreedzame burgerprotesten de kop in te drukken.

Op 31 januari, toen overal in Iran protestmanifestaties van leraren plaatsvonden, werden verscheidene leraren gearresteerd, onder wie Ali Zahmatkesh (foto), Asghar Amirzadegan en Ghahreman Kiani uit de Zuid-Iraanse stad Shiraz, Ahmad Heydari uit Teheran, en Jabbar Doosti en Shaaban Mohammadi uit de West-Iraanse stad Mariwan.

Reeds op 19 januari werd leraar Mohammad-Taghi Falahi (foto), algemeen secretaris van de lerarenvakbond van Teheran, thuis door bewakers van het regime gearresteerd en naar de Evin-gevangenis van Teheran overgebracht.

Onderwijzeres Maryam Kabiri (foto), die les geeft aan een middelbare school in Teheran, werd op 13 januari in de Evin-gevangenis opgesloten nadat bewakers van het regime een inval in haar huis hadden gedaan.

Al in december 2021 riep de onderwijsvakbond "[Opleidingsinternationale](#)" (Education International), waarin onderwijsvakbonden uit de hele wereld zijn verenigd, op om een einde te maken aan de onderdrukking van leraren in Iran. Leraren hebben het recht om fatsoenlijke salarissen en de vrijlating van gevangen collega's te eisen zonder angst voor geweld of willekeurige arrestatie.

Onderdrukking in Iran: Studenten die kritiek hebben op het regime veroordeeld tot 16 jaar gevangenisstraf

1 mei 2022

Repressie op universiteiten: Het regime in Iran wil studenten die kritiek hebben op het regime intimideren met zware straffen om elk protest voor vrijheid aan Iraanse universiteiten in de kiem te smoren. Mensenrechtengroeperingen eisen de onmiddellijke vrijlating van de veroordeelde studenten.

Eind april veroordeelde een rechtbank van het regime in Teheran twee studenten, Ali Younesi (links) en Amir Hossein Moradi, elk tot 16 jaar

gevangenisstraf. Volgens mensenrechtenactivisten werden de willekeurige vonnissen uitgesproken na een zeer oneerlijk proces op basis van ondeugdelijke beschuldigingen. De machthebbers in Iran willen dergelijke straffen gebruiken om studenten die kritiek hebben op het regime te intimideren en om eventuele protesten voor vrijheid aan Iraanse universiteiten in de kiem te smoren. Mensenrechtengroeperingen hebben een beroep gedaan op de VN om krachtig te pleiten voor de vernietiging van de vonnissen en de onmiddellijke vrijlating van de studenten.

Ali Younesi en Amirhossein Moradi worden al meer dan 24 maanden willekeurig vastgehouden in de Evin-gevangenis in Teheran. Zij werden in april 2020 gearresteerd omdat zij hadden deelgenomen aan vreedzame burgerprotesten tegen het regime en omdat zij contacten hadden onderhouden met familieleden die actief waren in oppositiegroeperingen. Sinds hun arrestatie zijn de studenten lichamelijk en geestelijk gemarteld om hen te dwingen zichzelf te beschuldigen met valse bekentenissen.

Het proces tegen de twee 22-jarige studenten begon in juli 2021. De inlichtingendienst van het regime beschuldigde hen ervan "de staatsveiligheid in gevaar te brengen" met behulp van verzonnen beschuldigingen. De studenten ontkenden de beschuldigingen. Het zeer oneerlijke proces is nu afgesloten met de gevangenisstraffen van 16 jaar.

Tot hun arrestatie studeerden Ali Younesi en Amirhossein Moradi computerwetenschappen en natuurkunde aan de Sharif Technische Universiteit in Teheran. Zij behoren tot de zeer getalenteerde studenten die bij verschillende wedstrijden prijzen hebben gewonnen. In 2018 won Ali Younesi met het Iraanse team de gouden medaille op de Internationale Astronomie Olympiade.

Nobelprijswinnaars en wetenschappers eisen vrijlating

Verscheidene gerenommeerde wetenschappers en Nobelprijswinnaars uit verschillende landen hebben in januari 2022 al een beroep gedaan op de VN om zich in te zetten voor de vrijlating van Ali Younesi en Amirhossein Moradi.

Tot hun arrestatie studeerden Ali Younesi en Amirhossein Moradi computerwetenschappen en natuurkunde aan de Sharif Technische Universiteit in Teheran. Zij behoren tot de zeer getalenteerde studenten die bij verschillende wedstrijden prijzen hebben gewonnen. In 2018 won Ali Younesi met het Iraanse team de gouden medaille op de Internationale Astronomie Olympiade.

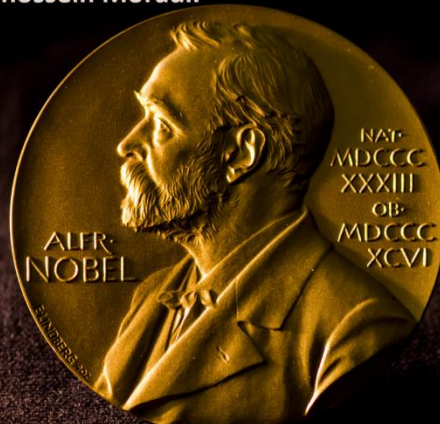
SMV St voor Mensenrechten Vrienden

SCHOLARS AT RISK NETWORK

In maart 2022 stuurde de organisatie [Scholars at Risk](#) (SAR) een open brief waarin de onmiddellijke vrijlating van de twee studenten werd geëist. SAR is een internationaal netwerk voor de bescherming van academici in risicosituaties, dat meer dan 600 universiteiten en hogescholen in 42 landen omvat.

De twee studenten, aldus SAR, werden aan het begin van hun detentie 60 dagen lang in eenzame opsluiting vastgehouden. Ze werden geslagen en op andere manieren gemarteld. Ali Younesi's linkeroog was ernstig gewond door de mishandelingen. De nodige medische verzorging werd hem ontzegd.

Nobelprijswinnaars en wetenschappers eisen vrijlating
Verscheidene gerenommeerde wetenschappers en
Nobelprijswinnaars uit verschillende landen hebben in januari
2022 al een beroep gedaan op de VN om zich in te zetten voor de
vrijlating van Ali Younesi en Amirhossein Moradi.

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

vrijlating moeten zij worden beschermd tegen foltering en andere vormen van mishandeling en moeten zij onmiddellijk toegang krijgen tot medische verzorging en de nodige medicijnen. Zij moeten ook contact kunnen hebben met hun familie en met wettelijke vertegenwoordigers van hun keuze. Er moet een onafhankelijk onderzoek komen naar de beschuldigingen dat de twee op de dag van hun arrestatie zijn gefolterd en worden vastgehouden onder omstandigheden die in strijd zijn met het absolute verbod op foltering en andere vormen van mishandeling.

De gevangenneming en mishandeling van Ali Younesi en Amirhossein Moradi is tekenend voor het feit dat de machthebbers in Iran elke kritiek van studenten op het regime de kop proberen in te drukken. Wie zijn recht op politieke meningsuiting aan Iraanse universiteiten tot uitdrukking brengt, moet vrezen voor vervolging.

Amnesty International heeft in november 2021 reeds de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating geëist van Ali Younesi en Amirhossein Moradi, die uitsluitend worden vastgehouden omdat hun familieleden reële of vermeende banden hebben met oppositiegroeperingen. Tot hun

F. Dringende campagne om de levens van gevangen christenen in Iran te redden.

Gewetensgevangenen in Iran zijn het slachtoffer van ernstige schendingen van de mensenrechten, waaronder het recht op vrijheid van godsdienst. De rechterlijke macht van het regime arresteert hen willekeurig en zet hen gevangen. De families van religieuze gevangenen in Iran staan onder zware druk en onrechtvaardigheid, het Iraanse regime perst de families van de gevangenen af onder het mom van borgtocht voor de vrijlating van de gevangenen.

Gevangenen en hun families wordt het recht op onderwijs ontnomen en hun eigendommen worden door het Iraanse regime in beslag genomen.

. Stop de vervolging! Drie Iraanse christenen bestraft met 22 jaar gevangenisstraf

7 juni 2022

Christenen in nood: Met de systematische vervolging van christenen schendt het regime in Iran het mensenrecht op godsdienstvrijheid. Mensenrechtenactivisten eisen de onmiddellijke vrijlating van alle gevangenen die louter op grond van hun geloof ten onrechte worden vastgehouden.

Malihe Nazari, Mina Khajavi en Joseph Shahbazian (op de foto van links naar rechts) werden in Teheran veroordeeld tot in totaal 22 jaar gevangenisstraf, alleen vanwege hun christelijke geloof.

Op 7 juni werden drie leden van de christelijke gemeenschap van Teheran veroordeeld tot in totaal 22 jaar gevangenisstraf. De justitie van het regime had hen beschuldigd van "lidmaatschap van tegen de staat gerichte groeperingen en het in gevaar brengen van de staatsveiligheid" wegens het verspreiden van het evangelie en het leiden van huiskerken waar christenen bijeenkomen voor gebed.

Pastor Joseph Shahbazian (58), die behoort tot de Iraanse Armeense Christelijke Kerk, werd veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf. Bovendien gelastte de regimejustitie zijn verbanning gedurende twee jaar naar een afgelegen gebied in het zuidoosten van Iran en de ontzegging van verscheidene burgerrechten.

Twee bekeerlingen, Malihe Nazari (48) en Mina Khajavi (59), die zich van de islam tot het christendom bekeerden, werden elk tot zes jaar gevangenisstraf veroordeeld. Malihe Nazari is getrouwd en moeder van twee zonen. Mina Khajavi werd er in de rechtszaak ook van beschuldigd dat haar man en zoon zich tot het christendom hadden bekeerd.

Joseph Shahbazian, Malihe Nazari en Mina Khajavi werden eind juni 2020 in hun huizen in Teheran gearresteerd nadat bewakers van het regime een inval hadden gedaan in christelijke huiskerken in drie Iraanse steden. Daarbij zijn tientallen christenen gearresteerd in Teheran, de nabijgelegen stad Karaj, alsmede in de westelijke Iraanse stad Malayer. Ooggetuigen meldten toen dat de gearresteerden onder mishandeling werden afgevoerd.

Joseph Shahbazian, Malihe Nazari en Mina Khajavi werden na hun arrestatie wekenlang opgesloten in de Evin-gevangenis in Teheran en zonder juridische bijstand onderworpen aan geïsoleerde hechtenis en herhaalde agressieve ondervragingen. Mina Khajavi meldde later dat zij tijdens haar detentie gedwongen was een valse "bekentenis" te ondertekenen die haar door bewakers van het regime was gedicteerd.

Eind augustus 2020, respectievelijk eind september 2020, zijn de christenen voorlopig in vrijheid gesteld na betaling van een borgtocht. Na hun veroordeling hangt hen nu een jarenlange gevangenisstraf boven het hoofd.

Achtergrond:

De weinige Perzisch sprekende kerken die nog bestaan in Iran worden streng gecontroleerd en mogen geen bezoekers of nieuwe leden toelaten. De kerken van etnische minderheden mogen alleen diensten in hun eigen taal houden. Daarom worden alle andere Perzisch sprekende christenen, vooral voormalige moslims die zich tot het christendom hebben bekeerd, gedwongen in hun huizen bijeen te komen om te aanbidden. Het regime beschouwt dergelijke bijeenkomsten echter als een "bedreiging voor de staatsveiligheid" en vervolgt christenen met pesterijen, invallen, arrestaties, boetes en gevangenisstraffen.

In 2021 werd de repressie in Iran verder opgevoerd door nieuwe islamitische wetten. Volgens het jaarverslag van Amnesty International van maart 2022 "heeft het parlement het recht op vrijheid van godsdienst of overtuiging in januari 2021 verder uitgehold door twee nieuwe paragrafen aan het wetboek van strafrecht toe te voegen die "belasting van door de staat erkende godsdiensten, Iraanse bevolkingsgroepen en islamitische geloofsovertuigingen" en "afwijkende onderwijs- of zendingsactiviteiten die in strijd zijn met de islam" strafbaar stellen met maximaal vijf jaar gevangenisstraf en/of een boete. In juli werden drie mannen die zich tot het christendom hadden bekeerd, op grond hiervan tot lange gevangenisstraffen veroordeeld".

Ondanks de ergste repressie weerstaan Iraanse christenen standvastig de druk van het regime om hen te dwingen van geloof te veranderen. Internationale aandacht en massale publieke druk zijn dringend nodig om de vervolging van christenen in Iran te stoppen. Er moet een einde komen aan de deportatie van Iraanse asielzoekers die bekeerde christenen zijn, omdat zij in Iran aan ernstige gevaren voor lijf en leden worden blootgesteld.

Onderdrukking in Iran: Christenen in nood

7 april 2022

Er zijn veel gewetensgevangenen in Iran. Onder hen zijn christenen die louter omwille van hun geloof tot lange gevangenisstraffen zijn veroordeeld. Christenen worden willekeurig gevangen genomen en gemarteld omdat ze hun geloof belijden.

Gewetensgevangenen zijn in Iran het slachtoffer van ernstige schendingen van de mensenrechten, waaronder het recht op vrijheid van godsdienst. De rechterlijke macht van het regime vervolgt hen met de algemene beschuldiging van "in gevaar brengen van de staatsveiligheid". Wij brengen hier verslag uit over de zaak van de Iraanse christen Mehdi Akbari, die tot 10 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld.

Mehdi Akbari (foto) zit gevangen in de Evin-gevangenis in Teheran. De voormalige moslim werd veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf omdat hij het christelijk geloof had aangenomen en met andere christenen in een huiskerk bijeen was gekomen voor de eredienst.

Mehdi Akbari werd voor het eerst gearresteerd op 28 januari 2019 na een inval in zijn huis in Teheran. Vervolgens werd hij verscheidene weken vastgehouden in afdeling 2A van de Evin-gevangenis, die onder toezicht staat van de inlichtingendienst. Gedurende die tijd had hij geen contact met de buitenwereld en werd hij aan talrijke verhoren onderworpen. Op 18 maart 2019 werd hij voorlopig vrijgelaten na betaling van borgtocht.

Vervolgens werd Mehdi Akbari aangeklaagd omdat hij "de staatsveiligheid in gevaar zou hebben gebracht door een christelijke huiskerk op te richten". De regimejustitie beschuldigde hem ook van zendingswerk en contacten met christelijke kerken buiten Iran, onder meer in Turkije en Armenië.

Op 16 juni 2020 werd Mehdi Akbari in Teheran voor het gerecht gebracht. Rechter Mohammad Moghisseh gelastte de onmiddellijke hechtenis van de verdachte, hoewel het vonnis nog niet eens was uitgesproken. Moghisseh, een islamitische geestelijke, is berucht om het grove onrecht dat hij pleegt tegen gewetensgevangenen en mensenrechtenactivisten. Hij is een van de 82 functionarissen van het Iraanse regime tegen wie de Europese Unie inreisverboden en tegoedenbevriezingen heeft uitgevaardigd omdat bewezen is dat zij zich jarenlang schuldig hebben gemaakt aan ernstige schendingen van de mensenrechten.

Op 17 oktober 2020 vernam Mehdi Akbari dat hij door deze rechter was veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf. De alleenstaande vader, die sinds juni 2020 ononderbroken gevangen zit, werd als gevolg van zijn opsluiting gescheiden van zijn ernstig zieke zoon die verzorging nodig heeft. De zoon werd in een verzorgingstehuis geplaatst en overleed daar op 28 december 2021 op 18-jarige leeftijd. De rouwende vader mocht van de gevangenisautoriteiten de begrafenis van zijn zoon niet bijwonen.

Het regime in Teheran negeert zijn internationale verplichtingen door systematisch de mensenrechten te schenden, zoals de vrijheid van geloof en meningsuiting. De willekeurige arrestaties van mensen louter op grond van hun geloof, de aanklachten en de veroordelingen zonder eerlijk proces zijn ernstige schendingen van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. Het is tijd dat de wereldgemeenschap daadwerkelijk opkomt voor Mehdi Akbari en de andere gewetensgevangenen in Iran.

Iran: aanhoudende repressie tegen christenen

21 januari 2022

De Iraanse christen Mahrokh Ghanbari is al jaren het slachtoffer van vervolging. Nu hangt haar een nieuwe gevangenisstraf boven het hoofd omdat ze vasthoudt aan haar geloof.

Volgens mensenrechtenactivisten wordt de 64-jarige Iraanse christen Mahrokh Ghanbari (foto) opnieuw geconfronteerd met represailles van de rechterlijke macht van het regime. De voormalige moslimvrouw, die het christelijk geloof heeft aangenomen, woont in de stad Karaj bij Teheran. Omdat zij haar geloof trouw blijft wordt zij beschuldigd van vermeende "propaganda tegen het regime".

Mahrokh Ghanbari is al jaren het slachtoffer van vervolging. In december 2018 werd ze kort voor Kerstmis in haar huis gearresteerd, samen met vier andere christelijke vrouwen. Leden van de inlichtingendienst van het regime doorzochten de flat en namen mobiele telefoons, Bijbels en andere christelijke geschriften in beslag.

Mahrokh Ghanbari werd vervolgens tien dagen in de gevangenis vastgehouden en aan urenlange ondervragingen onderworpen. Medio januari 2019 werd de christin aangeklaagd wegens "misdrijven tegen de staatsveiligheid" en werd haar gevraagd haar bekering tot het christendom ongedaan te maken. Zij weigerde en drong aan op haar recht om in Jezus Christus te geloven.

Om die reden werd zij in juli 2019 door een rechtbank van het regime veroordeeld tot een jaar gevangenisstraf. Van oktober 2019 tot maart 2020 zat zij een deel van die straf uit in de Kachui gevangenis in de stad Karaj, waarna zij voorlopig werd vrijgelaten. De rechterlijke macht verbood haar toen contact te hebben met andere christenen. Mahrokh Ghanbari lijdt nog steeds onder het geestelijk trauma van haar verblijf in de gevangenis en nu hangt haar een nieuwe gevangenisstraf boven het hoofd.

Moslims die zich bekeren tot het christendom worden door de islamitische wetten in Iran zwaar gestraft, tot en met de doodstraf. Christenen met een moslimverleden mogen in Iran geen kerkgemeenschappen stichten. Daarom vormen zij huiskerken en komen bijeen in particuliere huizen om te aanbidden. Maar steeds weer worden ze het slachtoffer van invallen door de geheime dienst. De leden van de huiskerken worden gearresteerd en tot lange gevangenisstraffen veroordeeld onder de algemene beschuldiging van "het in gevaar brengen van de staatsveiligheid". Mensenrechtenactivisten doen een beroep op de wereldgemeenschap om op te komen voor de vervolgte christenen in Iran. Wereldwijde aandacht en massale publieke druk zijn dringend nodig om de vervolging van christenen in Iran te stoppen.

G. Campagne tegen de executie van kinderen in Iran:

Dit project ging van start met het standpunt en de verklaring van de mensenrechtencommissaris van de Verenigde Naties in februari 2022. Wij uiten onze bezorgdheid over de arrestatie van kinderen, het houden van showprocessen tegen hen en over hun gedwongen bekentenissen onder druk en marteling.

Uit een eenvoudige statistiek in het laatste kwartaal van 2021 in één enkele provincie van Iran (Iran heeft 31 provincies) blijkt dat 18 tieners en kinderen werden gearresteerd. Onder de gearresteerden waren er 4 pas 14 jaar oud en zelfs een kind van 4 jaar stond op de lijst van gearresteerden wegens activiteiten van de politieke opvattingen van zijn moeder met als doel emotionele druk uit te oefenen op de moeder van dit kind in de gevangenis.

Dankzij de inspanningen van een groep moedige advocaten werd het doodvonnis van Mohammad Reza Haddadi, die op 15-jarige leeftijd werd gearresteerd en 18 jaar in de gevangenis heeft doorgebracht zonder één dag verlof, vernietigd. Zijn verdedigingsadvocaat zei dat hij nu 35 is, maar 18 jaar lang elke nacht heeft doorgebracht in de nachtmerrie van de executie, die wreder is dan welke marteling en dood dan ook en spreekt van de eindeloze wreedheid en wreedheid van het Iraanse regime.

Hamidreza Ajdari dreigt geëxecuteerd te worden

5-5-2022

Hamidreza Ajdari, die momenteel in de dodencel zit in de Shiraz-gevangenis, is tot de dood veroordeeld, ondanks procedurele fouten in de zaak, o.a. wat zijn geboorteakte betreft.

Het vonnis van Hamidreza Ajdari zal naar verwachting eind deze week worden uitgevoerd door de afdeling uitvoering vonnissen van de zevende afdeling van Shiraz. Uit documenten en andere bescheiden blijkt dat zijn echte leeftijd tijdens het vermeende delict 16 jaar was, terwijl officiële bescheiden zeggen dat hij 19 jaar was!

Volgens Hamidreza's ouders hebben ze vóór zijn geboorte een ander kind gehad dat op 30 december 2000 was geboren maar kort na geboorte was overleden. Toen Hamidreza in de winter van 2003 geboren werd hebben ze voor hem geen geboortakte aangevraagd maar de geboortakte van het overleden kind voor hem gebruikt.

Uit rapporten blijkt dat de tiener werd gearresteerd op grond van het foute dossier dat door de agenten van het regime is opgemaakt en gedurende drie weken zwaar gemarteld werd in de gevangenis. Dat diende om hem te dwingen, over vermeende misdaden een valse bekentenis af te leggen.

We veroordelen het doodvonnis van Hamidreza en roepen de internationale gemeenschap op, te helpen om de doodstraf op kinderen in Iran te stoppen. Het Europees Parlement heeft in 2022 tijdens zijn eerste zitting een resolutie aangenomen waarin wordt opgeroepen een einde te maken aan de doodstraf.

In 2021 executeerden de moellahs minstens twee minderjarige delinquenten, genaamd Arman Abdul Ali en Sajjad Sanjari.

En sinds de regering van Ibrahim Raisi in augustus 2021 aan de macht kwam, is het aantal executies in Iran dramatisch toegenomen.

Javid Rahman, de speciale VN-rapporteur voor Iran, verklaarde in zijn jaarverslag dat als gevolg van systematische schendingen van het rechterlijke proces en het ontbreken van een eerlijk proces, evenals ernstige tekortkomingen in het kader van wetgeving binnen de rechterlijke macht van de Islamitische Republiek, de meeste executies in Iran zijn op een willekeurige basis uitgevoerd.

18 Koerdische tieners opgepakt door ordediensten in 2021

In 2021 zijn in diverse Koerdische steden minstens 18 jonge mensen onder de 18 gearresteerd door

ordehandhavers van de Islamitische Republiek. 4 van hen waren pas 14 jaar oud. Het merendeel van de gearresteerde minderjarigen, 17 in totaal, werden opgepakt wegens politiek activisme en samenwerking met Koerdische oppositiepartijen, en een 4-jarig kind werd gearresteerd vanwege de politieke activiteiten van zijn moeder. In de meeste gevallen hield men zich niet aan de juridische normen ten aanzien van de bescherming van kinderen, waaronder een beperkte periode van opsluiting voordat de zaak voor de rechter komt, directe toegang tot familie, een verbod op uitoefening van geestelijke en lichamelijke druk en toegang tot juridische bijstand door een advocaat. Zo werden ze bijvoorbeeld verhoord zonder inachtneming van de speciale regels die gelden voor minderjarigen, en in sommige gevallen werden gevangenen geslagen. Daarnaast werd hun medische zorg onthouden. Volgens dit bericht waren de meeste vastgezette minderjarigen, in totaal 11, afkomstig uit de provincie West-Azerbeidzjan (Urmia), 4 waren afkomstig uit de provincie Kermanshah en 3 uit de provincie Koerdistan (Sanandaj). (29 december 2021)

H. Steun aan de onafhankelijke media en instellingen om schendingen van de mensenrechten in Iran aan de kaak te stellen. Wij steunen de historische en sociale programma's van de Nationale Televisie van Iraniërs in Ballingschap, een medium dat onafhankelijk is en niet verbonden met regeringen. Wij steunden ook het verzoek daartoe van denktanks, internationale vrouwenverenigingen en mensenrechtenorganisaties die werken om mensenrechtenschendingen in Iran aan de kaak te stellen.

I. Steun voor de Internationale Conventie voor een vrij Iran – de gedenkdag en de dag van de politieke gevangenen in Iran en de oproep tot een onderzoek naar de daders van genocide en misdaden tegen de menselijkheid in Iran.

Wij streven naar een vrij, niet-nucleair Iran, naar de afschaffing van de doodstraf, de gelijkheid van mannen en vrouwen en een vrije en tolerante samenleving.

Wetgevers en NGO's over de hele Wereld Betuigen zich Solidair met de Vrij Iran 2022 Wereld Top

21 Juli 2022

Veertig jaar lang wordt het Iraanse volk in gijzeling gehouden door een extremistisch regime, dat Irans natuurlijke hulpbronnen heeft verwoest, maar ook de maatschappelijke structuur, rijke cultuur, het milieu en het economisch potentieel. Het regime heeft andersdenkenden onderdrukt en op hun protesten geantwoord met door de staat gesanctioneerd geweld, gevangenschap, marteling en terechtstellingen. Het regime is in het bezit van het wereldrecord aan executies, in het bijzonder van vrouwen en jeugdigen.

De huidige president van het regime, Ebrahim Raisi, is een van de hoofddaders van de massamoord op 30000 politieke gevangenen in 1988. Honderden, huidige en vroegere functionarissen van de VN, deskundigen op het gebied van justitie en mensenrechten en internationale NGO's hebben een open brief doen uitgaan aan de Raad voor de Mensenrechten van de VN, waarin wordt opgeroepen tot een internationaal onderzoek naar deze massamoord.

Sinds 2018 werden acht grote protesten voor een verandering naar democratie in Iran wreed onderdrukt (Amnesty International Rapport 2021). In November 2019, werden meer dan 1500 demonstranten, meest jonge mannen en vrouwen, dood geschoten in de straten.

Het Iraanse volk, waarvan meestal de jonge generatie, vecht voor de vrijheid. Ze zijn beroofd van hun fundamentele recht op vrijheid, daarom verwerpen zij de dictatuur van de monarchie en verzetten zij zich tegen de religieuze tirannie. Iran staat vlak voor een grote omwenteling. Na 100 jaren van strijd tegen de dictatuur, wil het volk van Iran een vrij en democratisch Iran, een Republiek gebaseerd op vrije verkiezingen en de verwerping van elke vorm van dictatuur.

Elk jaar komen tienduizenden Iraniërs en honderden internationale persoonlijkheden van overal ter wereld bijeen om de stem te vertolken van een natie, die zich verzet. De deelnemers veroordelen de religieuze dictatuur en betuigen hun steun aan een vrij Iran aan een seculiere republiek, zonder atoombom, met gendergelijkheid, geen discriminatie van etnische en religieuze minderheden en respect voor de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de internationale afspraken over politieke vrijheid.

.....

Het Iraanse volk heeft het recht om zich tegen het regime te verzetten. We roepen onze overheden op om aan de kant te gaan staan van het Iraanse volk en hun verzet, aan de goede kant van de geschiedenis en hun recht op vrijheid te erkennen.

We betonen ons solidair met de Wereld Top over een Vrij Iran en haar doel: Democratie.

De niet-volledige lijst van Medestanders is als volgt:

- **Parlementaire Commissies:**

British Committee For Iran Freedom (BCFIF);

International Committee of Parliamentarians for a Democratic Iran (ICPDI);

Le Comité Parlementaire pour un Iran Démocratique (CPID);

European Parliament Friends of a Free Iran (FoFI);

Comitato dei Senatori Italiani per un Iran Democratico;

Friends of a Free Iran & Against Fundamentalism (Fofiaf);

Interntional Committee in Search of Justice;

Comité Suisse pour la Démocratie et laïcité en Iran; Swiss Committee for Democracy and Secularism in Iran;

Comitetul Parlamentarilor Romani Pentru Iranul Liber;

Le Comité Français pour un Iran Démocratique (CFID);

Comitato italiano di parlamentari e cittadini per Iran Libero;

Australian Supporters of Democracy in Iran;

De Groep van Nederlandse Vrienden voor een Vrij Iran;

Canadian Friends of a Democratic Iran (CFDI);

Comité Belge des Parlementaires et Bourgmestres pour un Iran Démocratique

- **Vakbonden:**

Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL);

Confedratia Nationala Sindicala ‘Cartel ALFA’;

Sydney Alliance;

3F-Aarhus Rymarken;

3F-Transport, Logistik & Byg;

Dansk Metal Østjylland;

Teknisk Landsforbund;

• **NGO's en Steden:**

Partito Radicale Nonviolento Transnazionale Transpartito – Torino – Italia;
Italian Federation for Human Rights (FIDU);
Nessuno Tocchi Caino;
Nouveaux Droits l'Homme;
Edmund Rice Centre;
Fondation Danielle Mitterrand – France Libertés;
Sydney Peace Foundation;
European Iraqi Freedom Association (EIFA);
Pax Christi Australia;
WHRIA (Women's human rights International association);
A.P.A.D.A.R (Asociatia Pentru Apararea Drepturilor Apatrizilor si Refugiatilor);
Global Committee for the Rule of Law-Marco Pannella;
Les femmes, la force du changement;
Alliance to Renew Co-operation among Humankind (ARCHumankind);
Comité de Soutien aux droits de l'homme en Iran (CSDHI);
Sutherland Shire Refugee Connection;
Mums 4 refugees;
Pacific calling partnership;
Associazione Nazionale Partigiani Italiani – Cuneo;
Grace Church Canberra;
Association for promotion of democracy and respect of human rights;
Asociatia judeteana protectie sociala " Raza de Luna ";
Circolo Culturale, Centro Studi Il Ragno – Italia;
Iraq National Package;
National Center for Legal and Judicial Research and Studies;
Gerard Noodt Foundation for Freedom of Religion or Belief;
Asociatia Casa Artelor Iranului Libera (CASA AIL);
Comunitatea "Siria Libera" Din Romania;
Archivescovo della Chiesa Cattolica – Urbino – Italia;
Comune di Caselette
Comune di Cavagnolo;
Comune di Brandizzo;
Comune di Foglizzo;
Comune di Gassino Torinese;
Comune di Lauriano;
Comune di San Sabastiano da Po;
Comune di Boves;
Comune di Brusasco;
Comune di Casalborgone;
Comune di Brozolo;
Comune di Castagneto da Po;
Comune di Verrua Savoia;
Comune di Monteu da Po;
Comune di Borgo San Dalmazzo;
Comune di Urbino;
Comune di Dusino San Michele;
Comune di Villanova D'Asti;
Comune di San Paolo Solbrito;

Comune di Buttigliera D'Asti;
Comune di Montafia;
Comune di San Martino Alfieri;
Comune di Fermignano;
Comune di Borgo pace;
Comune di Mercatello sul Metauro;
Comune di Montecalvo in Foglia;
Comune di Peglio;
Comune di Petriano;
Comune di Piobbico;
Comune di Sant'Angelo in Vado;
Comune di Urbania;
Comune di Mesagne;
Comune di Castelnuovo di Porto;
Mairie d'Ors;
Mairie de Moussy-le-Vieux;
Mairie de Soultz-les-Bains;
Comité des maires de France pour un Iran démocratique;
Sirienii Liberi;
Comité Amitié Franco-Iranienne;
Rev Bill Crews Foundation;
MB Think Tank;
Guernica 37 Chambers;
West African Human Rights Defenders Network;
1000 Etoiles pour la Liberte;
European center for women and anti-violence;
World Without Genocide at Mitchell Hamline School of law;
ADCALL, association pour la diffusion de la culture, de l'art et de la littérature de l'Iran;
La Ligue marocaine pour la citoyenneté et les droits de l'homme Au statut consultatif auprès des Nations Unies,
Organization Humanitarian Truth;
"Femmes en Luth, citoyennes à part entiere Odile Schwertz-Favrat;
Women's center against violence;
Espace Afrique International;
Human Rights and Citizenship Party;
Association Message;
The Lemkin Institute for Genocide Prevention

Niet-volledige lijst van ondersteunende parlementsleden & dignitarissen:

ISJ - Internationaal Comité in Search of Justice

1. **Alejo Vidal-Quadras**, Vicepresident van het Europese Parlement (1999 - 2014), ISJ President
2. **Ambassador Giulio Terzi**, ex Minister van Buitenlandse zaken van Italië (2011-2013)
3. **Struan Stevenson**, ex Lid van het Europese Parlement, President van de delegatie van het Europese Parlement voor de relaties met Irak (2009-2014)
4. **Paulo Casaca**, ex Lid van het Europese Parlement, ex Voorzitter van de delegatie van het Europese Parlement voor relaties met de Parliamentary Assembly NAVO

Verenigd Koninkrijk:

5. **The Rt Hon. the Baroness Boothroyd OM**, ex Speaker van het Lagerhuis
6. **Rt Hon John Spellar** Parlements lid, ex Minister
7. **The Baroness Verma**, ex Baroness in Waiting (HM Household) (Whip) and Parliamentary Under Secretary (Department for International Development)
8. **The Lord Alton**, Prof. Lord Alton of Liverpool
9. **Rt Hon David Jones** Parlements lid, ex Minister van Buitenlandse Zaken
10. **The Baroness Harris of Richmond DL**, Deputy Speaker van het Hogerhuis
11. Lord Alex Carlile QC
12. **The Rt Hon. the Lord Dholakia OBE DL**, Co-Deputy Leader of the Liberal Democrat Peers en ex Partij Voorzitter
13. **The Rt Rev. the Lord Harries of Pentregarth DD**, ex Bishop of Oxford
14. **The Lord Singh of Wimbledon CBE**, lid van Joint Committee on Human Rights
15. **The Lord McInnes of Kilwinning CBE**, Director of Scottish Conservative & Unionist Party
16. **The Lord Clarke of HaParlements lidstead CBE**, ex Labour Partij voorzitter
17. **The Baroness Masham of Ilton DL**
18. **The Baroness Redfern**
19. **The Lord Inglewood MRICS**
20. **The Lord Roberts of Llandudno**
21. **The Lord Turnberg**
22. **The Lord Cotter**
23. **Rt Hon Sir Roger Gale** Parlements lid, ex Vicevoorzitter de the Conservative Party
24. **Steve McCabe** Parlements lid, ex Schaduw Minister en Opposition Whip
25. **Bob Blackman** Parlements lid
26. **Martin Vickers** Parlements lid
27. **Dr Matthew Offord** Parlements lid
28. **John Cryer** Parlements lid
29. **Ian Mearns** Parlements lid
30. **Jim Shannon** Parlements lid

Frankrijk:

31. **Alain VIVIEN**, ex Minister
32. **Alain VIDALIS**, ex Minister
33. **André CHASSAIGNE** Parlements lid
34. **Bertrand PANCHER** Parlements lid
35. **Brahim HAMMOUCHE** Parlements lid
36. **Yannick FAVENNEC** Parlements lid
37. **Philippe GOSSELIN** Parlements lid
38. **Constance LE GRIP** Parlements lid
39. **Éric DIARD** Parlements lid
40. **François PUPPONI** Parlements lid

41. **Frédéric REISS** Parlementslied
42. **Hervé SAULIGNAC** Parlementslied
43. **Hubert WULFRANC** Parlementslied
44. **Jean-Michel CLEMENT** Parlementslied
45. **Nadia ESSAYAN** Parlementslied
46. **Pierre-Yves BOURNAZEL** Parlementslied
47. **Yannick FAVENNEC** Parlementslied
48. **Alain NERI**, ex Senator
49. **Jean-Pierre BRARD**, ex Parlementslied
50. **François Colcombet**, ex Parlementslied
51. **Michèle de VAUCOULEURS**, ex Parlementslied
52. **Jacques Boutault**, ex Burgemeester & Parlementslied
53. **Guy Schmitt**, Burgemeester
54. **Bruno Macé**, Burgemeester
55. **Jacky Duminy**, Burgemeester
56. **Jean-François Legaret**, ex Burgemeester
57. **Yves BONNET**, ex directeur van DST
58. **Gilbert MITTERRAND**, Voorzitter van de Danielle Mitterrand Stichting

Italië:

59. **Senator Roberto Ra Parlementslied**
60. **Hon. Stefania Pezzopane** Parlementslied
61. **Hon. Antonio Tasso** Parlementslied
62. **On. Elisabetta ZaParlementsliedarutti**, ex Parlementslied
63. **On. Carlo Ciccio**, ex Parlementslied
64. **Dr. Antonio Stango**
65. **Cristina Belpassi**, Burgemeester
66. **Donatella Paganelli**, Burgemeester
67. **Francesco Cavallero**, Burgemeester
68. **Giovanni De Michelis**, Burgemeester
69. **Luca Panetta**, Burgemeester
70. **Mauro Giuseppe Castelli**, Burgemeester
71. **Paolo Bodoni**, Burgemeester
72. **Ricardo Travaglini**, Burgemeester
73. **Toni Matarrelli**, Burgemeester
74. **Roberto Rossini**, Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL)

Duitsland:

75. **Hermann-Josef Scharf**, Plaatsvervangend Voorzitter van de CDU van Saarland
76. **Martin Patzelt**, ex Parlementslied

België:

77. **Mark Demaesmaker** Senator
78. **Dirk Claes**, ex Senator
79. **Pierre Galand**, ex Senator, voorzitter van OMCT - Europa
80. **Serge de Patoul**, ex Parlementslied

Noord Europese Landen:

81. **Geir H. Haarde**, ex Eerste Minister van IJsland
82. **Jan-Erik Enestam**, ex Minister van Defensie – Finland
83. **Kimmo Sasi**, ex Minister van Europese en Buitenlandse Handel - Finland
84. **Edvard Julius Solnes**, ex Minister van Milieu - IJsland
85. **Lars Rise**, ex Parlementslied van Noorwegen

86. **Stefan Gudsteinson**, ex Parlements lid van IJsland

Zwitserland:

87. **Laurence Fehlmann-Rielle**, federaal Parlements lid
88. **Pagani Remy**, Parlements lid van Geneve
89. **Eric Voruz**, ex Parlements lid
90. **Jean-charles Rielle**, Parlements lid van Geneve
91. **Nils de Dardel**, vooraanstaand jurist

Nederland:

92. **Prof. Henk de Haan**, ex Parlements lid, voorzitter van de Commissie van Buitenlandse Zaken

Polen:

93. **Marcin Swiecicki**, ex Minister
94. **Ryszard Kalisz**, ex Minister of Binnenlandse zaken en administration

Litouwen:

95. **Audronius Ažubalis**, Vroegere Minister van Buitenlandse Zaken van Litouwen (2010 – 2012), thans Lid van het Parlement

Roemenië:

96. **Romeo Nicoara**, ex Parlements lid
97. **Maria Grecea**, ex Parlements lid
98. **Maria Eugenia Barna**, ex Parlements lid
99. **Mihai Deaconu**, ex Parlements lid
100. **Andreu Gereea**, ex Parlements lid
101. **Liviu Titus Pasca**, ex Senator

Malta:

102. **Francis Zammit Dimech**, ex Minister van Buitenlandse Zaken van Malta

Moldavië:

103. **Petre Stirbete**, ex Parlements lid
104. **Sergiu Ceaus**, ex Parlements lid

Canada:

105. **Tony Clement**, ex Minister van Canada
106. **Judy Sgro**, ex Minister van Canada

Australië:

107. **Dr. Meredith Burgmann**, ex President van het NSW Parlement
108. **Penny Sharpe MLC** Parlements lid, Leider van de oppositie in de wetgevende Raad & Schaduw Minister van Milieu
109. **Anna Watson** Parlements lid
110. **Lynda Voltz** Parlements lid
111. **Sonia Hornery MLA** Parlements lid
112. **Claire Moore** Parlements lid
113. **Bruce Childs**, ex Senator
114. **Doug Cameron**, ex Senator
115. **Dr Arthur Chesterfield-Evans**, ex Parlements lid
116. **Don Nardella**, ex Parlements lid
117. **Sylvia Hale**, ex Parlements lid
118. **Rev Brian Medway**, National President of CrossLink Christian Network Australia
119. **Father Claude Mostowik**, National President of Pax Christi Australia
120. **Phil Glendenning**, Directeur van het Edmund Rice Centrum

Parlementaire Comités voor een Vrij Iran:

- **British Committee for Iran Freedom (BCFIF)**

- International Committee of Parliamentarians for a Democratic Iran (ICPDI)
- European Parliament Friends of a Free Iran (FoFI)
- Le Comité français pour un Iran démocratique (CFID)
- Comitato dei Senatori Italiani per un Iran Democratico
- Comitato italiano di parlamentari e cittadini per Iran Libero
- Deutsches Solidaritätskomitee für einen freien Iran (DSFI)
- Comité Belge des Parlementaires et Bourgmestres pour un Iran Démocratique
- Comité Suisse pour la démocratie et laïcité en Iran
- Canadian Friends of a Democratic Iran (CFDI)
- Australian Supporters of Democracy in Iran
- Friends of a Free Iran & Against Fundamentalism (Nordic)
- Comitetul Parlamentarilor Romani Pentru Iranul Liber
- De Groep van Nederlandse Vrienden van een Vrij Iran

Tweeënveertig Nobelprijswinnaars gaven een verklaring uit over de Vrij Iran Wereld Top van 2022.

10 juli 2022

Wij, de onderstaande Nobelprijswinnaars, spreken onze grote bezorgdheid uit over de verschrikkelijke en ontaarde toestand van de mensenrechten in Iran.

In zijn laatste verslag, uitgebracht aan de Raad van de Mensenrechten van de VN van 21 juni 2022, heeft de Secretaris-Generaal van de VN, Antonio Guterres, zijn diepe bezorgdheid uitgesproken over het groeiende aantal executies in de Islamitische Republiek van Iran, maar ook over “patronen van willekeurige levensberoving, als gevolg van buitensporig geweld, dat wordt ingezet door de overheid tegen mensen, die de grenzen opzoeken, vreedzame demonstranten en gedetineerden, daden die onbestraft blijven.”

Terwijl Hassan Rouhani zijn achtjarige ambtstermijn aan het eind van de zomer afsloot met bijna 5000 terechtstellingen, zijn, in vergelijking hiermee, het aantal executies, sinds Raisi president van het regime werd, nog gestegen. Bijna 480 personen zijn terechtgesteld, sinds hij zijn ambt aanvaarde.

Sinds het begin van 2022 duren de tegen het regime gerichte demonstraties voort, in verscheidene maatschappelijke sectoren, in dorpen en steden door het gehele land, waar de Iraanse mensen opstaan om hun rechten op te eisen.

Het Iraanse regime, geconfronteerd met crises op talrijke gebieden, in het binnenland zowel als in het buitenland, ziet maar één weg uit: de onderdrukking verheviggen, terrorisme, tot oorlog ophitsen en versnelling van het nucleaire programma. Om dit te bereiken werd Khamenei gedwongen om op te houden met het al veertig jaar durende toneelstuk van “hervormingsgezinden versus fundamentalisten” en installeerde hij Raisi als de president om een veel harder beleid uit te voeren. Raisi is één van de autoriteiten, die verantwoordelijk is voor de massamoord in 1988, toen, in een paar weken tijd, 30000 politieke gevangenen werden vermoord.

....

Wij, Nobelprijswinnaars, sluiten ons aan bij honderden prominente persoonlijkheden uit de vijf werelddelen en de tienduizenden Iraniërs, die buiten Iran leven, om onze solidariteit uit te spreken met de Vrij Iran Wereld Top van 2022 voor vrijheid en democratie in Iran.

Ondertekenaars:

Professor Barry C Barish, Nobelprijs, Natuurkunde 2017, VS
Professor J. Michael Bishop, Nobelprijs, Geneeskunde 1989, VS
Professor Thomas R. Ceck, Nobelprijs, Scheikunde 1989, VS
Professor Aaron Ciechnover, Nobelprijs, Scheikunde 2004, Israël
Professor Johann Deisenhofer, Nobelprijs, Scheikunde 1988, VS
Professor Joachim Frank, Nobelprijs, Scheikunde 2017, VS
Professor Jerome Friedman, Nobelprijs, Natuurkunde 1990, VS
Professor Sheldon Glashow, Nobelprijs, Natuurkunde 1979, VS
Professor Oliver Hart, Nobelprijs, Economie 2016, VS
Professor Alan Heeger, Nobelprijs, Scheikunde 2000, VS
Professor Dudley Herschbach, Nobelprijs, Scheikunde 1986, VS
Professor Roald Hoffmann, Nobelprijs, Scheikunde 1981, VS
Professor H. Robert Horvitz, Nobelprijs, Geneeskunde 2002, VS
Professor Louis J. Ignarro, Nobelprijs, Geneeskunde 1998, VS

Professor Elfriede Jelinek, Nobelprijs, Literatuur 2004, Oostenrijk
 Professor Takaaki Kajita, Nobelprijs, Natuurkunde 2015, Japan
 Professor Brian Kobilka, Nobelprijs, Scheikunde 2012, VS
 Professor Roger D. Kornberg, Nobelprijs, Scheikunde 2006, VS
 Professor Finn Kydland, Nobelprijs, Economie 2004, Noorwegen
 Professor John C. Mather, Nobelprijs, Natuurkunde 2006, VS
 Professor Patrick Modiano, Nobelprijs, Literatuur 2014, Frankrijk
 Professor Paul Modrich, Nobelprijs, Scheikunde 2015, VS
 Professor John Polanyi, Nobelprijs, Scheikunde 1986, Canada
 Professor Sir Peter J. Ratcliffe, Nobelprijs, Geneeskunde 2019, VK
 Professor Charles M. Rice, Nobelprijs, Geneeskunde 2020, VS
 Professor Sir Richard J. Roberts, Nobelprijs, Geneeskunde 1993, VS
 Professor Randy Schekman, Nobelprijs, Geneeskunde 2013, VS
 Professor Richard Schrock, Nobelprijs, Scheikunde 2005, VS
 Professor Vernon Smith, Nobelprijs, Economie 2002, VS
 Professor Wole Soyinka, Nobelprijs, Literatuur 1986, Nigeria
 Professor Morio Vargas Llosa, Nobelprijs, Literatuur 2010, Peru
 Professor Sir John E. Walker, Nobelprijs, Scheikunde 1997, VK
 Professor Arie Warshel, Nobelprijs, Scheikunde 2013, Israël
 Professor David J. Wineland, Nobelprijs, Natuurkunde 2012, VS
 Professor Sir Gregory P. Winter, Nobelprijs, Scheikunde 2018, VK
 Professor Edvard Moser, Nobelprijs, Geneeskunde 2014, Noorwegen
 Professor May-Britt Moser, Nobelprijs, Geneeskunde 2014, Noorwegen
 Professor Gerhard Ertl, Nobelprijs, Scheikunde 2007, Duitsland
 Professor Elias Corey, Nobelprijs, Scheikunde 1990, VS
 Professor Harald zur Hausen, Nobelprijs, Geneeskunde 2009, Duitsland
 Professor John Lewis Hall, Nobelprijs, Natuurkunde 2005, VS
 Professor Georg Bednorz, Nobelprijs, Natuurkunde 1987, Duitsland